Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA 92/49/EGS

z dne 18. junija 1992

o spremembah direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju)

(UL L 228, 11.8.1992, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/26/ES z dne 29. junija 1995	L 168	7	18.7.1995
►**M2**	Direktiva 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. novembra 2000	L 290	27	17.11.2000
►**M3**	Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002	L 35	1	11.2.2003
►**M4**	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005	L 79	9	24.3.2005
►**M5**	Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005	L 323	1	9.12.2005
►**M6**	Direktiva 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007	L 247	1	21.9.2007
►**M7**	Direktiva 2008/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008	L 81	69	20.3.2008

popravljena z:

►**C1** Popravek, UL L 270, 13.10.2007, str. 32 (2005/68/ES)

Opomba: Ta konsolidirana različica vsebuje sklicevanja na evropsko obračunsko enoto in/ali eku, kar se od 1. januarja 1999 praviloma razume kot sklicevanje na euro – Uredba Sveta (EGS) št. 3308/80 (UL L 345, 20.12.1980, str. 1) in Uredba Sveta (ES) št. 1103/97 (UL L 162, 19.6.1997, str. 1).

▼B

DIREKTIVA SVETA 92/49/EGS

z dne 18. junija 1992

o spremembah direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 57(2) in 66 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ([2])

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

(1) ker je treba dokončno oblikovati notranji trg neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja s stališča pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, da bi zavarovalnicam s sedežem v Skupnosti olajšali kritje nevarnosti v Skupnosti;

(2) ker je Druga direktiva Sveta z dne 22. junija 1988 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, ki opredeljuje določbe za učinkovito uživanje svobode opravljanja storitev in o spremembi Direktive 73/239/EGS (88/357/EGS) ([4]) že znatno prispevala k doseganju notranjega trga neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja z dodelitvijo popolne svobode zavarovalcem, ki po svojem položaju, velikosti ali naravi nevarnosti, ki se zavarujejo, ne potrebujejo posebne zaščite v državi, kjer je nevarnost, da si privoščijo, kolikor je mogoče, širok trg življenjskega zavarovanja;

(3) ker Direktiva 88/357/EGS torej predstavlja pomembno stopnjo pri združevanju nacionalnih trgov v integriran trg in je treba to stopnjo dopolniti z drugimi instrumenti Skupnosti z namenom omogočiti vsem zavarovalcem, ne glede na njihov položaj, velikost ali naravo nevarnosti, ki se zavaruje, da se lahko obrnejo na katerega koli zavarovatelja s sedežem v Skupnosti, ki tam opravlja posle iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, in jim pri tem jamčiti ustrezno zaščito;

(4) ker ta direktiva tvori del zbirke že sprejete zakonodaje Skupnosti, ki vključuje Prvo direktivo Sveta z dne 24. julija 1973 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov ozačetku opravljanja in opravljanjem dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (73/239/EGS) ([5]) in Direktivo Sveta z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih izkazih zavarovalnic (91/674/EGS) ([6]);

(5) ker predstavlja sprejeti pristop doseganje takega usklajevanja, ki je bistveno, potrebno in zadostno za izvedbo sistema vzajemnega priznavanja dovoljenj in nadzora varnega in skrbnega poslovanja in s tem omogoča podeljevanje enotnega dovoljenja, veljavnega v vsej Skupnosti, ter uporabo načela nadzora v matični državi članici;

(6) ker naj se zato za začetek in opravljanje poslov zavarovanja v prihodnje uporablja dodelitev enotnega uradnega dovoljenja, ki

([1]) UL C 244, 28.9.1990, str. 28 in
UL C 93, 13.4.1992, str. 1.
([2]) UL C 67, 16.3.1992, str. 98 in UL C 150, 15.6.1992.
([3]) UL C 102, 18.4.1991, str. 7.
([4]) UL L 172, 4.7.1988, str. 1. Nazadnje spremenjena z Direktivo 90/618/EGS (UL L 330, 29.11.1990, str. 44).
([5]) UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Nazadnje spremenjena z Direktivo 88/357/EGS (UL L 172, 4.7.1988, str. 1).
([6]) UL L 374, 31.12.1991, str. 7.

▼B

ga izdajo pristojni organi države članice, v kateri ima zavarovalnica svoj sedež; ker tako dovoljenje omogoča podjetju opravljanje poslov iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev na celotnem ozemlju Skupnosti; ker država članica, kjer je podružnica ali kjer se opravljajo storitve, ne more več zahtevati novega dovoljenja od zavarovalnic, ki želijo tam opravljati zavarovalne posle in so že dobile dovoljenje v svoji matični državi članici; ker naj se zato v skladu s temi načeli spremenita direktivi 73/239/EGS in 88/357/EGS;

(7) ker bodo v prihodnje za spremljanje finančnega zdravja zavarovalnic, vključno s stanjem njihove solventnosti, zagotavljanjem ustreznih zavarovalno-tehničnih rezervacij in pokritja teh rezervacij z usklajenimi naložbami, odgovorni pristojni organi matične države članice;

(8) ker nekatere določbe te direktive opredeljujejo minimalne standarde; ker lahko matična država članica določi strožja pravila za zavarovalnice, ki dobijo dovoljenje pri njenih pristojnih organih;

(9) ker morajo imeti pristojni organi države članice na razpolago takšna sredstva nadzora kot so potrebna za zagotovitev pravilnega opravljanja poslov zavarovalnic v vsej Skupnosti ne glede na to, ali se opravljajo iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev; ker morajo imeti zlasti možnost uvedbe ustreznih zaščitnih ukrepov ali uvedbe sankcij, namenjenih preprečevanju nepravilnosti in kršitev določb o zavarovalnem nadzoru;

(10) ker obsega notranji trg področje brez notranjih meja in vključuje dostop do vseh zavarovalnih poslov razen življenjskega zavarovanja po vsej Skupnosti in daje s tem možnost vsakemu zavarovatelju s pravilnim dovoljenjem, da krije nevarnosti, navedene v Prilogi k Direktivi 73/239/EGS; ker je treba v ta namen ukiniti monopol, ki ga uživajo nekatera telesa v določenih državah članicah glede pokritja nekaterih nevarnosti;

(11) ker je treba spremeniti določbe o prenosu portfelja, da bodo usklajene z enotnim sistemom dovoljenj, uvedenih s to direktivo;

(12) ker je Direktiva 91/674/EGS že uveljavila potrebno uskladitev pravil držav članic o zavarovalno-tehničnih rezervacijah, ki jih morajo zavarovatelji oblikovati za kritje svojih obveznosti, in ta uskladitev omogoča medsebojno priznavanje teh določb;

(13) ker morajo biti pravila, ki urejajo razpršenost, lokalizacijo in usklajenost naložb, ki se uporabljajo za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij, usklajena, da bi omogočili medsebojno priznavanje pravil držav članic; ker je treba pri tem usklajevanju upoštevati ukrepe za liberalizacijo pretoka kapitala iz Direktive Sveta z dne 24. junija 1988 za izvajanje člena 67 Pogodbe (88/361/EGS) ([1]) in napredek Skupnosti v smeri ekonomske in monetarne unije;

(14) ker matična država članica ne more zahtevati od zavarovalnic, da vlagajo kritno premoženje v določene vrste naložb, ker taka zahteva ne bi bila v skladu z ukrepi za liberalizacijo pretoka kapitala iz Direktive 88/361/EGS;

(15) ker je potrebno do sprejema direktive o investicijskih storitvah, ki bo med drugim opredelila koncept zakonsko urejenega trga, za namene te direktive in ne da bi to vplivalo na prihodnjo uskladitev, začasno opredeliti ta koncept; ker bo to opredelitev nadomestila opredelitev, usklajena na ravni Skupnosti, ki bo dala matični državi članici trga odgovornosti za tiste zadeve, ki jih ta direktiva prehodno dodeljuje matični državi članici zavarovalnice;

([1]) UL L 178, 8.7.1988, str. 5.

▼B

(16) ker je treba seznam postavk, iz katerih je lahko sestavljen minimalni kapital, ki jo zahteva Direktiva 73/239/EGS, dopolniti z upoštevanjem novih finančnih instrumentov in zmogljivosti, ki se priznavajo drugim finančnim ustanovam za oblikovanje lastnih sredstev;

(17) ker bi bilo potrebno v okviru integriranega zavarovalniškega trga zavarovalcem, ki po svojem položaju, velikosti ali po naravi nevarnosti, ki se zavarujejo, ne potrebujejo posebne zaščite v državi, kjer je nevarnost, dopustiti popolno svobodo, da si izberejo veljavno pravo za svoje zavarovalne pogodbe;

(18) ker uskladitev zavarovalniškega pogodbenega prava ni predpogoj za doseganje notranjega trga zavarovanja; ker je torej verjetno, da možnosti, ki jih dajejo države članice z določitvijo uporabe svojega prava za zavarovalne pogodbe, ki krijejo nevarnosti na njihovem ozemlju, zagotavljajo ustrezne zaščitne ukrepe za zavarovalce, ki potrebujejo posebno zaščito;

(19) ker je v okviru notranjega trga v interesu zavarovalca, da ima dostop do čim širšega izbora zavarovalnih proizvodov, ki so na razpolago v Skupnosti, tako da lahko izbere tistega, ki najbolje ustreza njegovim potrebam; ker naj država članica, v kateri je nevarnost, zagotovi, da ni ničesar, kar bi na njenem ozemlju preprečevalo trženje vseh zavarovalnih proizvodov, ki so na prodaj v Skupnosti, če niso v nasprotju s predpisi, ki varujejo splošne koristi, veljavne v državi članici, v kateri je nevarnost, in če splošne koristi niso zaščitene s pravili matične države članice, pod pogojem, da se morajo take določbe uporabljati brez razlikovanja za vsa podjetja, ki delujejo v tej državi članici, in so objektivno potrebne ter skladne s postavljenim ciljem;

(20) ker morajo biti države članice sposobne zagotoviti, da so zavarovalni proizvodi in pogodbene listine, ki se uporabljajo iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev za kritje nevarnosti na njihovem ozemlju, v skladu s posebnimi predpisi, ki se uporabljajo za varovanje splošnih koristi; ker morajo sistemi nadzora, ki se uporabljajo, izpolniti zahteve integriranega trga, vendar njihova uporaba ne sme predstavljati predhodnega pogoja za opravljanje zavarovalnih poslov; ker se s tega stališča ne zdijo upravičeni sistemi za predhodno potrjevanje zavarovalnih pogojev; ker je treba zato poskrbeti za druge sisteme, ki bodo bolje prilagojeni zahtevam notranjega trga in bodo omogočali vsaki državi članici, da jamči zavarovalcem ustrezno zaščito;

(21) ker mora zavarovalec, če je fizična oseba, dobiti od zavarovalnice informacije o pristojnem pogodbenem pravu in režimih za obravnavanje pritožb zavarovalcev v zvezi s pogodbami;

(22) ker je v nekaterih državah članicah zasebno ali prostovoljno zdravstveno zavarovanje delna ali popolna alternativa zdravstvenemu kritju, ki ga zagotavljajo sistemi socialne varnosti;

(23) ker so pristojni organi držav članic, v katerih je tveganje, zaradi narave in družbenih posledic pogodb o zdravstvenem zavarovanju upravičeni zahtevati sistematično obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, da bi preverili, ali so take pogodbe delna ali popolna alternativa zdravstvenemu kritju, ki ga zagotavlja sistem socialne varnosti; ker tako preverjanje ne sme biti predpogoj za trženje proizvodov; ker se zdravstveno zavarovanje, ki služi kot delna ali popolna alternativa zdravstvenemu kritju, ki ga zagotavlja sistem socialne varnosti, zaradi posebne narave razlikuje od drugih vrst škodnega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, če je potrebno zagotoviti, da imajo zavarovalci učinkovit dostop do zasebnega zavarovanja ali prostovoljno sklenjenega zdravstvenega zavarovanja ne glede na svojo starost ali profil nevarnosti;

▼B

(24) ker so v ta namen nekatere države članice sprejele posebne določbe; ker je za zaščito splošnih koristi mogoče sprejeti ali ohraniti take zakonske določbe, če ne gre za neupravičeno omejevanje pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev in se pri tem razume, da je potrebno take določbe uporabljati na enak način, ne glede na matično državo članico; ker se lahko te zakonske določbe po naravi razlikujejo glede na pogoje v vsaki državi članici; ker lahko ti ukrepi predvidevajo odprto vpisovanje, ki se enotno ocenjuje glede na vrsto police in življenjsko dobo kritja; ker se lahko ta cilj doseže tudi tako, da se od podjetij, ki ponujajo zasebno zdravstveno zavarovanje ali sklenitev prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja, zahteva, da ponujajo standardne police v skladu s kritjem, predvidenim v programih obvezne socialne varnosti s premijsko stopnjo do predpisanega maksimuma in da sodelujejo v programih odškodnin za izgube; ker je nadalje mogoče zahtevati, da je tehnična podlaga zasebnega zdravstvenega zavarovanja ali prostovoljno sklenjenega zdravstvenega zavarovanja podobna kot podlaga za življenjsko zavarovanje;

(25) ker zaradi uskladitve, ki jo je uveljavila Direktiva 73/239/EGS, kot je bila spremenjena s to direktivo, ni več utemeljena možnost, dana Zvezni republiki Nemčiji po členu 7(2)(c) iste direktive, glede prepovedi hkratnega izvajanja zdravstvenega in drugih vrst zavarovanja in jo je torej treba ukiniti;

(26) ker lahko države članice od vsake zavarovalnice, ki na njihovem ozemlju na lastno odgovornost ponuja obvezno zavarovanje za nesreče pri delu, zahtevajo upoštevanje posebnih določb njihove nacionalne zakonodaje o takem zavarovanju; ker pa se ta zahteva ne more uporabljati za določbe v zvezi s finančnim nadzorom, ki je v izključni odgovornosti matične države članice;

(27) ker mora podjetje za uresničevanje pravice do ustanavljanja ohraniti trajno navzočnost v državi članici podružnice; ker je zaradi odgovornosti za posebne interese zavarovancev in žrtev v primeru zavarovanja odgovornosti voznika motornega vozila v državi članici podružnice potrebna ustrezna struktura za zbiranje vseh potrebnih podatkov o škodnih zahtevkih v zvezi s to nevarnostjo, z zadostnim pooblastilom za zastopanje oškodovane stranke, ki lahko zahteva odškodnino, vključno s pooblastilom za plačilo te odškodnine in za zastopanje podjetja ali, po potrebi, ureditev zastopanja pred sodišči in pristojnimi organi te države članice v zvezi z zahtevki za odškodnino;

(28) ker ne more v okviru notranjega trga nobena država članica nadaljevati s prepovedjo hkratnega opravljanja zavarovalnih poslov iz naslova pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev na svojem ozemlju; ker naj se zato ukine izbira, dana državam članicam v Direktivi 88/357/EGS;

(29) ker bi bila potrebna določba o sistemu kazni, ki se odredijo, če zavarovalnica ne upošteva določb, ki veljajo zanjo v državi članici, kjer je nevarnost;

(30) ker nekatere države članice zavarovalniških transakcij ne podrejajo nobeni obliki posredne obdavčitve, večina pa uporablja posebne davke in druge oblike prispevkov, vključno z dodatnimi davščinami za odškodninske organe; ker se struktura in stopnja teh davkov in prispevkov med državami članicami, v katerih se uporabljajo, znatno razlikuje; ker je zaželeno, da se prepreči, da bi obstoječe razlike povzročale motnje konkurence med zavarovalnimi storitvami držav članic; ker je verjetno, da bi do poznejše uskladitve uporaba davčnega sistema in drugih oblik prispevkov, predvidenih v državah članicah, v katerih so nevarnosti, odpravila ta problem in ker morajo države članice vzpostaviti metodo, ki bo zagotavljala zbiranje teh davkov in prispevkov;

▼B

(31) ker bodo pri natančnih pravilih, določenih v tej direktivi, od časa do časa verjetno potrebne tehnične prilagoditve, ki bodo upoštevale prihodnji razvoj zavarovalne panoge; ker bo Komisija te prilagoditve pri uresničevanju izvedbenih pooblastil, ki so ji dodeljena s Pogodbo, opravila, če in ko bodo potrebne, potem ko se bo posvetovala z Odborom za zavarovanja, postavljenim z Direktivo 91/675/EGS ([1]);

(32) ker je treba sprejeti posebne določbe, namenjene zagotovitvi gladkega prehoda z obstoječega pravnega režima, ko se bo začela ta direktiva uporabljati za režim, ki ga uvaja, in pri tem paziti, da ne bodo pristojni organi držav članic dodatno obremenjeni;

(33) ker naj se v skladu s členom 8c Pogodbe upošteva razsežnost napora, ki ga bodo morala vložiti nekatera gospodarstva na različnih stopnjah razvoja; ker naj se torej sprejmejo prehodni dogovori za postopno uporabo te direktive v nekaterih državah članicah,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

OPREDELITVE IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

V tej direktivi:

(a) pomeni podjetje, ki je dobilo uradno dovoljenje v skladu s členom 6 Direktive 73/239/EGS;

(b) pomeni zastopstvo ali podružnico zavarovalnice ob upoštevanju člena 3 Direktive 88/357/EGS;

(c) pomeni državo članico, v kateri je sedež zavarovalnice, ki krije nevarnost;

(d) pomeni državo članico, v kateri je podružnica, ki krije nevarnost;

(e) pomeni državo članico, v kateri je nevarnost, kakor jo opredeljuje člen 2(d) Direktive 88/357/EGS, če jo krije zavarovalnica ali podružnica iz druge države članice;

(f) pomeni odnos med matičnim podjetjem in odvisnim podjetjem, kakor je opredeljen v členu 1 Direktive 83/349/EGS ([2]), ali podoben odnos med fizično ali pravno osebo in podjetjem;

(g) pomeni neposredni ali posredni delež v podjetju, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali omogoča izvajanje znatnega vpliva na upravljanje podjetja, v katerem je ta delež;

▼M6

Za opredelitev v smislu členov 8 in 15 ter glede drugih vrednosti deležev iz člena 15 se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES ([3]) ter pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) omenjene direktive.

Države članice ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih investicijska podjetja ali kreditne institucije morda pridobile prek prodaje prve izdaje finančnih instrumentov in/ali plasiranja finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke 6 oddelka

([1]) UL L 374, 31.12.1991, str. 32.
([2]) UL L 193, 18.7.1983, str. 1.
([3]) Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

▼M6

A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES [1], pod pogojem, da se te pravice po eni strani ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in da se po drugi strani prodajo v enem letu od pridobitve.

▼B

(h) pomeni matično podjetje, kakor je opredeljeno v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS;

(i) pomeni odvisno podjetje, kot je opredeljeno v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS; vsako odvisno podjetje odvisnega podjetja se prav tako obravnava kot odvisno podjetje osnovnega matičnega podjetja;

(j) pomeni finančni trg, ki ga matična država članica podjetja šteje za zakonsko urejenega do sprejema opredelitve v Direktivi o investicijskih storitvah in za katerega je značilno:

— redno delovanje in

— da izdani ali odobreni predpisi ustreznih organov opredeljujejo pogoje za delovanje na trgu, pogoje za dostop na trg in, kadar se uporablja Direktiva Sveta z dne 5. marca 1979 o usklajevanju pogojev za uvrstitev vrednostnih papirjev v borzno kotacijo (79/279/EGS) [2], pogoje za uvrstitev v kotacijo, ki so uvedeni s to direktivo, ali, kadar se ta direktiva ne uporablja, pogoje, ki jih mora izpolnjevati finančni instrument, da se lahko z njim učinkovito trguje na trgu.

Za namene te direktive je lahko zakonsko urejeni trg v državi članici ali v tretji državi. V slednjem primeru mora trg priznavati matična država članica podjetja in izpolnjevati primerljive zahteve. Vsak finančni instrument, s katerim se trguje na tem trgu, mora biti primerljive kakovosti z instrumenti, s katerimi se trguje na zakonsko urejenem trgu ali na trgih teh držav članic;

(k) pomeni državne organe, ki so po zakonu ali s predpisi pooblaščeni za nadzor zavarovalnic;

▼M1

(l) tesne povezave pomenijo stanje, v katerem sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezani z:

(a) „udeležbo“, ki pomeni lastništvo, neposredno ali z obvladovanjem, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja ali

(b) „obvladovanjem“, ki pomeni odnos med matičnim podjetjem in odvisno družbo v vseh primerih iz členov 1(1) in (2) Direktive 83/349/EGS [3] ali podoben odnos med fizično ali pravno osebo in podjetjem; vsaka odvisna družba odvisne družbe se prav tako obravnava kot odvisna družba matičnega podjetja, ki je na čelu teh podjetij.

Stanje, ko sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb trajno povezani z isto osebo z obvladujočim odnosom, se prav tako šteje za tesno povezavo med temi osebami.

▼B

Člen 2

1. Ta direktiva se uporablja za zavarovalne vrste in podjetja iz člena 1 Direktive 73/239/EGS.

---

[1] Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (UL L 145, 30.4.2004, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/44/ES (UL L 247, 21.9.2007, str. 1).

[2] UL L 66, 13.3.1979, str. 21. Nazadnje spremenjena z Direktivo 82/148/EGS (UL L 62, 5.3.1982, str. 22).

[3] UL L 193, 18.7.1983, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 90/605/EGS (UL L 317, 16.11.1990, str. 60.).

▼B

2. Ta direktiva se ne uporablja za zavarovalne vrste ali posle, pa tudi ne za podjetja ali ustanove, za katere se ne uporablja Direktiva 73/239/EGS, niti za organe iz člena 4 te direktive.

Člen 3

Ne glede na člen 2(2) države članice sprejmejo vse ukrepe za zagotovitev, da se monopoli v zvezi z opravljanjem nekaterih vrst zavarovalnih poslov, dodeljenih institucijam na njihovih ozemljih in navedenih v členu 4 Direktive 73/239/EGS, ukinejo do 1. julija 1994.

NASLOV II

ZAČETEK ZAVAROVALNIH POSLOV

Člen 4

Člen 6 Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Za začetek poslov neposrednega zavarovanja je potrebno predhodno uradno dovoljenje.

Za tako dovoljenje pristojnih organov matične države lahko zaprosi:

(a) vsako podjetje, ki ustanovi sedež na ozemlju te države,

(b) vsako podjetje, ki svoje poslovanje, potem ko je dobilo zahtevano dovoljenje iz prvega pododstavka, razširi na celotno zavarovalno vrsto ali druge zavarovalne vrste.“.

Člen 5

Člen 7 Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

1. Dovoljenje velja za vso Skupnost. Podjetju dovoljuje opravljanje poslov bodisi iz naslova pravice do ustanavljanja bodisi iz naslova svobode opravljanja storitev.

2. Dovoljenje se dodeli za določeno zavarovalno vrsto. Zajema celotno zavarovalno vrsto, razen če želi prosilec pokrivati samo nekatere nevarnosti, ki se nanašajo na to zavarovalno vrsto, navedeno v točki A Priloge.

Vendar:

(a) lahko države članice izdajo dovoljenje za zavarovalne skupine, naštete v točki B Priloge, in jim dodajo ustrezna tam navedena poimenovanja;

(b) je dovoljenje, izdano za eno zavarovalno vrsto ali zavarovalno skupino veljavno tudi za kritje dodatnih nevarnosti, ki spadajo v drugo zavarovalno vrsto, če so izpolnjeni pogoji, navedeni v točki C Priloge.“.

Člen 6

Člen 8 Direktive 72/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

▼B

„Člen 8

1. Matična država članica zahteva od vsake zavarovalnice, ki zaprosi za dovoljenje, da:

(a) sprejme eno od naslednjih oblik:

— v primeru Kraljevine Belgije: ‚société anonymenaamloze vennootschap', , société en commandite par actionscommanditaire vennootschap op aandelen', ‚association d'assurance mutuelleonderlinge verzekeringsvereniging', , société coopérativecoöperatieve vennootschap';

— v primeru Kraljevine Danske: ‚aktieselskaber', ‚gensidige selskaber';

— v primeru Zvezne republike Nemčije: ‚Aktiengesellschaft', ‚Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit', ‚Öffentlich–rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen';

— v primeru Francoske republike: ‚société anonyme', ‚société d'assurance mutuelle', ‚institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale', ‚institution de prévoyance régie par le code rural' in ‚mutuelles régies par le code de la mutualité';

— v primeru Irske: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited;

— v primeru Italijanske republike: ‚società per azioni', ‚società cooperativa', ‚mutua di assicurazione';

— v primeru Velikega vojvodstva Luksemburg: ‚société anonyme', ‚société en commandite par actions', ‚association d'assurances mutuelles', ‚société coopérative';

— v primeru Kraljevine Nizozemske: ‚naamloze vennootschap', ‚onderlinge waarborgmaatschappij';

— v primeru Združenega kraljestva: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's;

— v primeru Helenske republike: ‚ανώνυμη εταιρία', ‚αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός';

— v primeru Kraljevine Španije: ‚sociedad anónima', ‚sociedad mutua', ‚sociedad cooperativa';

— v primeru Portugalske republike: ‚sociedade anónima', ‚mútua de seguros'.

Zavarovalnica lahko sprejme tudi obliko evropske družbe (SE), ko bo ustanovljena.

Poleg tega lahko države članice, kadar je primerno, ustanovijo podjetja v katerikoli obliki javnega prava, če imajo ta telesa kotsvoj predmet poslovanja zavarovalne posle pod enakimi pogoji kot podjetja, ki poslujejo po zasebnem pravu;

(b) omeji svoj predmet na zavarovalniško poslovanje in posle, ki izhajajo neposredno iz njega, in izloči vse druge komercialne posle,

(c) predloži poslovni načrt v skladu s členom 9,

(d) ima minimalni zajamčeni kapital, določen v členu 17(2),

(e) jo učinkovito vodijo osebe z dobrim ugledom in ustreznimi strokovnimi kvalifikacijami ali izkušnjami.

▼B

2. Podjetje, ki zaprosi, da se njegovo dovoljenje za poslovanje razširi na druge zavarovalne vrste ali da se razširi dovoljenje, ki zajema samo nekatere nevarnosti iz ene zavarovalne vrste, mora predložiti poslovni načrt v skladu s členom 9.

Poleg tega mora predložiti dokaz, da ima minimalni kapital, določen v členu 16, in, če je za druge zavarovalne vrste po členu 17(2) potreben višji minimalni zajamčeni kapital kot prej, da ima ta zajamčeni kapital.

3. Nobena določba iz te direktive ne preprečuje državam članicam, da ohranijo v veljavi ali sprejmejo zakone in druge predpise, ki zahtevajo odobritev družbene pogodbe in akta o ustanovitvi ter predložitev drugih listin, potrebnih za normalno izvajanje nadzora.

Vendar države članice ne sprejmejo določb, ki zahtevajo predhodno dovoljenje ali sistematično obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, o premijskih cenikih in obrazcih ter drugih tiskanih listinah, ki jih namerava podjetje uporabljati pri svojem poslovanju z zavarovalci.

Države članice ne morejo ohraniti ali uvesti predhodnega obvestila ali odobritve predlaganih povečanj premijskih stopenj razen v sklopu splošnega sistema nadzora cen.

Nobena določba iz te direktive ne preprečuje državam članicam, da za podjetja, ki so zaprosila ali pridobila dovoljenje za zavarovalno vrsto 18 iz točke A Priloge, uvedejo preglede njihovih neposrednih in posrednih virov in osebja ter opreme, vključno s kvalifikacijo njihovih zdravstvenih ekip in kakovosti opreme, ki jih imajo podjetja na razpolago za izpolnjevanje svojih obveznosti, ki izhajajo iz te zavarovalne vrste.

4. Z zgornjimi določbami ni mogoče zahtevati, da se katera koli vloga za dovoljenje obravnava z vidika ekonomskih zahtev trga.“

Člen 7

Člen 9 Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Poslovni načrt, naveden v členu 8(1)(c) vključuje podatke ali dokazila o:

(a) naravi nevarnosti, za katere podjetje predlaga kritje,

(b) vodilnih načelih o pozavarovanju,

(c) postavkah, ki sestavljajo minimalni zajamčeni kapital,

(d) ocenah stroškov za vzpostavitev administrativnih služb in organizacije za zaščito poslov, o finančnih virih, namenjenih za kritje teh stroškov; in če so nevarnosti, ki naj se krijejo, uvrščene v zavarovalno vrsto 18 iz točke A Priloge, vire, ki jih ima podjetje na razpolago za zagotavljanje obljubljene pomoči,

in poleg tega za prva tri finančna leta:

(e) ocene stroškov upravljanja brez zagonskih stroškov, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij,

(f) ocene premij ali prispevkov ter odškodnin,

(g) predvideno bilanco stanja,

(h) ocene finančnih virov, namenjenih za kritje zavarovalnih obveznosti, in minimalni kapital.“

▼B

Člen 8

Pristojni organi matične države članice ne izdajo podjetju dovoljenja za začetek zavarovalnih poslov, dokler ne dobijo podatkov o istovetnosti delničarjev ali članov, neposrednih ali posrednih, bodisi fizičnih bodisi pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže v tem podjetju in o zneskih teh deležev.

Isti organi zavrnejo dovoljenje, če ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju premišljenega in skrbnega upravljanja zavarovalnice, niso zadovoljni s kvalifikacijami delničarjev ali članov.

NASLOV III

USKLADITEV POGOJEV ZA OPRAVLJANJE POSLOV

Poglavje 1

Člen 9

Člen 13 Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

1. Finančni nadzor zavarovalnice, vključno s posli, ki jih izvaja bodisi prek podružnic ali iz naslova svobode opravljanja storitev, je v izključni odgovornosti matične države članice.

2. Finančni nadzor vključuje preverjanje celotnega poslovanja zavarovalnice, stanje njene solventnosti, oblikovanje zavarovalnotehničnih rezervacij in kritnega premoženja v skladu z določenimi pravili ali običajno prakso v matični državi članici na podlagi določb, sprejetih na ravni Skupnosti.

Če ima podjetje dovoljenje za kritje nevarnosti, uvrščenih v zavarovalno vrsto 18 iz točke A Priloge, se nadzor razširi na spremljanje tehničnih virov, ki jih ima podjetje na razpolago za opravljanje poslov pomoči, za katere se je obvezalo, da jih bo izvajalo, če zakonodaja matične države članice predvideva spremljanje teh virov.

3. Pristojni organi matične države članice zahtevajo od vsake zavarovalnice, da ima zanesljive administrativne in računovodske postopke in ustrezne interne mehanizme nadzora.“

Člen 10

Člen 14 Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Država članica podružnice zagotovi, da lahko pristojni organi matične države članice, potem ko o tem obvestijo pristojne organe države članice podružnice, sami ali prek posrednikov, ki jih imenujejo v ta namen, na mestu samem preverijo podatke, ki so potrebni za zagotovitev finančnega nadzora podjetja, kadar zavarovalnica, ki je dobila dovoljenje v drugi državi članici, opravlja posle prek podružnice. Organi države članice podružnice lahko pri tem preverjanju sodelujejo.“.

Člen 11

Člen 19(2) in (3) Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

▼B

„2. Države članice zahtevajo od zavarovalnic s sedežem na njihovem ozemlju, da predložijo periodična uradna poročila skupaj s statističnimi dokumenti, ki so potrebni za namene nadzora. Pristojni nadzorni organi posredujejo drug drugemu dokumente in podatke, ki so koristni za nadzor.

3. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi pristojnim organom pooblastila in sredstva, potrebna za nadzor poslovanja zavarovalnic s sedežem na njenem ozemlju, vključno s posli, ki se izvajajo zunaj tega ozemlja, v skladu z direktivami Sveta, ki urejajo te dejavnosti, in za zagotovitev, da so izvedene.

Ta pooblastila in sredstva morajo nadzornim organom omogočiti zlasti, da:

(a) opravijo podrobne preiskave o stanju podjetja in njegovega celotnega poslovanja, med drugim z:

— zbiranjem podatkov ali zahtevo za predložitev listin o zavarovalniškem poslovanju,

— izvajanjem inšpekcijskih pregledov na kraju samem v prostorih podjetja;

(b) sprejmejo ukrepe v zvezi s podjetjem, člani uprave ali direktorji ali osebami, ki ga nadzirajo, ki so ustrezni in potrebni za zagotovitev, da ostanejo dejavnosti podjetja skladne z zakoni in drugimi predpisi, ki jih mora podjetje upoštevati v vsaki državi članici, in zlasti s poslovnim načrtom, če ostane obvezen, in preprečiti ali odpraviti vse nepravilnosti, ki škodijo interesom zavarovancev;

(c) zagotovijo, da so ti ukrepi izvedeni, če je potrebno z izvršbo in kjer je primerno, po sodni poti.

Države članice lahko postavijo tudi pogoj, da nadzorni organi pridobijo vse podatke v zvezi s pogodbami, ki jih imajo posredniki.“

Člen 12

1. Člen 11(2) do (7) Direktive 88/357/EGS se razveljavi.

2. Po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo, država članica odobri zavarovalnicam s sedežem na njenem ozemlju prenos celotnega ali dela portfelja pogodb, sklenjenih iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, prevzemni poslovalnici, ustanovljeni v Skupnosti, če pristojni organi matične države članice prevzemne poslovalnice potrdijo, da ima ta po prejemu prenosa na račun ustrezen minimalni kapital.

3. Če podružnica predlaga prenos celotnega ali dela portfelja pogodb, sklenjenih iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, je potreben posvet z državo članico podružnice.

4. V okoliščinah iz odstavkov 2 in 3 organi matične države članice podjetja, ki opravi prenos, odobrijo prenos potem, ko prejmejo soglasje pristojnih organov države članice, v kateri je nevarnost.

5. Pristojni organi države članice, s katerimi se posvetujejo pristojni organi matične države članice zavarovalnice, ki opravi prenos, posredujejo svoje mnenje ali soglasje v treh mesecih od prejema zahteve; če pristojni organi v tem obdobju ne dajo odgovora, se to šteje kot pozitivno mnenje ali tiha privolitev.

6. Prenos, odobren v skladu s tem členom, se objavi po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo države članice, v kateri je nevarnost. Taki prenosi so samodejno veljavni za zavarovalce, zavarovance in druge osebe, ki imajo pravice in obveznosti, ki izhajajo iz prenesenih pogodb.

▼B

Ta določba ne vpliva na pravico države članice, da ponudi zavarovalcem možnost preklica pogodbe v določenem obdobju po prenosu.

Člen 13

Člen 20 Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 20

1. Če podjetje ne ravna v skladu s členom 15, mu lahko pristojni organ njegove matične države članice prepove prosto razpolaganje s sredstvi, potem ko sporoči svojo namero pristojnim organom države članice, kjer so nevarnosti.

2. Pristojni organi matične države članice zahtevajo, da se za obnovitev finančnega stanja podjetja, katerega minimalni kapital je padel pod minimum, ki se zahteva po členu 16(3), predloži v odobritev načrt obnovitve trdnega finančnega stanja.

V izjemnih okoliščinah, če pristojni organ meni, da se bo finančno stanje podjetja še naprej slabšalo, lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi podjetja. O vseh ukrepih, ki jih sprejme, obvesti organe drugih držav članic na ozemljih, kjer podjetje opravlja posle, in ti na njegovo zahtevo sprejmejo enake ukrepe.

3. Če minimalni kapital pade pod zajamčeni kapital, opredeljen v členu 17, pristojni organ matične države članice zahteva, da podjetje predloži v odobritev kratkoročni finančni program.

Lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi podjetja. O tem obvesti organe drugih držav članic na ozemljih, kjer podjetje opravlja posle, in ti na njegovo zahtevo sprejmejo enake ukrepe.

4. Pristojni organi lahko sprejmejo nadaljnje ustrezne ukrepe, da zavarujejo koristi zavarovancev v primerih, predvidenih v odstavkih 1, 2 in 3.

5. Vsaka država članica sprejme ukrepe, ki so potrebni, da lahko v skladu s svojo nacionalno zakonodajo prepove prosto razpolaganje s sredstvi na njenem ozemlju v primerih, predvidenih v odstavkih 1, 2 in 3, na zahtevo matične države članice podjetja, ki določi sredstva, ki naj jih zajamejo ti ukrepi.“

Člen 14

Člen 22 Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22

1. Dovoljenje, ki ga zavarovalnici izda pristojni organ v njegovi matični državi članici, lahko ta organ prekliče, če podjetje:

(a) dovoljenja ne uporabi v 12 mesecih, se mu izrecno odpove ali preneha opravljati posle za več kot šest mesecev, razen če ta država članica uvede določbo, da dovoljenje v takih primerih zapade;

(b) ne izpolnjuje več pogojev za uvrstitev;

(c) ni bilo sposobno v danem času sprejeti ukrepov, določenih v obnovitvenem načrtu ali finančnem programu iz člena 20;

(d) resno krši svoje obveznosti po predpisih, ki veljajo zanj.

V primeru odvzema ali zapadlosti dovoljenja pristojni organ matične države članice o tem obvesti pristojne organe drugih držav članic in ti sprejmejo ustrezne ukrepe, da preprečijo podjetju začetek novih poslov na njihovem ozemlju, bodisi iz naslova svobode do ustanavljanja bodisi svobode opravljanja storitev. Pristojni organ ma-

▼B

tične države članice v povezavi s temi organi sprejme ustrezne ukrepe, da zaščiti interese zavarovancev in omeji zlasti prosto razpolaganje s sredstvi podjetja v skladu s členom 20(1), drugim pododstavkom (2) ali drugim pododstavkom (3).

2. Vsaka odločba o odvzemu dovoljenja mora biti podprta z natančnimi razlogi, zadevno podjetje pa mora biti o tem obveščeno.“

Člen 15

▼M6

1. Države članice zahtevajo od vsake fizične ali pravne osebe ali takšnih oseb, ki delujejo usklajeno (v nadaljevanju „bodoči pridobitelj“) in ki so se odločile, da neposredno ali posredno pridobijo ali dodatno povečajo kvalificirani delež v zavarovalnici, in bi zaradi tega bil njihov delež glasovalnih pravic ali delež kapitala enak ali večji od 20 %, 30 % ali 50 % ali takšen, da bi zavarovalnica postala njihovo odvisno podjetje (v nadaljevanju „predlagana pridobitev“), da najprej pisno obvestijo pristojne organe zavarovalnice, v kateri skušajo pridobiti ali povečati kvalificirani delež, o velikosti predvidenega deleža in jim sporočijo ustrezne informacije iz člena 15b(4). Državam članicam ni treba uporabiti 30 % praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

———————

2. Države članice zahtevajo od vsake fizične ali pravne osebe, ki se je odločila, da bi neposredno ali posredno odsvojila kvalificirani delež v zavarovalnici, da najprej pisno uradno obvesti pristojne organe matične države članice in navede velikost nameravanega deleža. Enako mora oseba uradno obvestiti pristojne organe matične države članice, če se je odločila, da bi zmanjšala svoj kvalificirani delež tako, da bi razmerje njenih glasovalnih pravic ali deleža kapitala padlo pod 20 %, 30 % ali 50 % ali da bi zavarovalnica prenehala biti njeno odvisno podjetje. Državam članicam ni treba uporabiti 30 % praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

▼B

3. Zavarovalnice, potem ko to ugotovijo, obvestijo pristojne organe svoje matične države članice o vsaki pridobitvi ali odsvojitvi deleža v svojem kapitalu, ki povzroči, da delež preseže ali pade pod eno od mejnih vrednosti iz odstavkov 1 in 2.

Prav tako jih vsaj enkrat letno obvestijo o imenih delničarjev in članov, ki imajo kvalificirane deleže in o velikosti teh deležev, na primer, s podatki, ki jih prejmejo delničarji in člani na letnih skupščinah, ali s podatki iz uskladitve s predpisi za družbe, ki kotirajo na borzah.

4. Če je verjetno, da bi vpliv, ki ga izvajajo osebe iz odstavka 1, škodljivo deloval na preudarno in premišljeno upravljanje zavarovalnice, države članice zahtevajo od pristojnih organov matične države članice, da sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi končajo to stanje. Taki ukrepi so lahko, na primer, prepovedi, sankcije proti članom upravnega odbora in direktorjem ali začasna razveljavitev uresničevanja glasovalnih pravic, ki pripadajo delnicam teh delničarjev ali članov.

Podobni ukrepi se uporabijo za fizične ali pravne osebe, ki ne izpolnjujejo obveznosti posredovanja predhodnih podatkov iz odstavka 1. Če se delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice ne glede na druge sankcije, ki se sprejmejo, zagotovijo bodisi začasno ukinitev ustreznih glasovalnih pravic ali ničnost oddanih glasov ali možnost njihove razveljavitve.

▼M6

Člen 15a

1. Pristojni organi takoj, vsekakor pa v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila, zahtevanega v skladu s členom 15(1), ter po morebitnem kasnejšem prejemu informacij iz odstavka 2 tega člena bodočemu pridobitelju pisno potrdijo njegov prejem.

Pristojni organi imajo na voljo največ šestdeset delovnih dni po datumu pisnega potrdila o prejemu uradnega obvestila in vseh dokumentov, za katere države članice zahtevajo, da se priložijo uradnemu obvestilu na podlagi seznama, omenjenega v členu 15b(4) (v nadaljevanju „ocenjevalno obdobje“), da opravijo oceno iz člena 15b(1) (v nadaljevanju „ocena“).

Pristojni organi ob potrditvi prejema obvestijo bodočega pridobitelja o datumu izteka ocenjevalnega obdobja.

2. Pristojni organi lahko po potrebi v ocenjevalnem obdobju, vendar ne kasneje kot petdeseti delovni dan ocenjevalnega obdobja, zahtevajo dodatne informacije, potrebne za dopolnitev ocene. Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba opredeliti, katere dodatne informacije so potrebne.

Za čas, ki poteče od datuma, ko pristojni organi zahtevajo informacije, do datuma, ko prejmejo odgovor bodočega pridobitelja, se ocenjevalno obdobje prekine. Prekinitev ne sme presegati dvajsetih delovnih dni. Če pristojni organi zahtevajo po lastni presoji še dodatne informacije za dopolnitev ali pojasnitev informacij, se zaradi tega ocenjevalno obdobje ne prekine.

3. Pristojni organi lahko prekinitev iz drugega pododstavka odstavka 2 podaljšajo na največ trideset delovnih dni, če je bodoči pridobitelj:

(a) reguliran ali ima sedež zunaj Skupnosti; ali

(b) če je fizična ali pravna oseba in ni podvržen nadzoru po tej direktivi ali po direktivah 85/611/EGS ([1]), 2002/83/ES ([2]), 2004/39/ES, 2005/68/ES ([3]) in 2006/48/ES ([4]).

4. Če se pristojni organi po opravljeni oceni odločijo, da bodo predlagani pridobitvi nasprotovali, o tem v dveh delovnih dneh in pred iztekom ocenjevalnega obdobja pisno obvestijo bodočega pridobitelja in navedejo razloge za svojo odločitev. Ob upoštevanju nacionalne zakonodaje se lahko na zahtevo bodočega pridobitelja objavi ustrezna utemeljitev odločitve. To državi članici ne preprečuje, da pristojnemu organu dovoli objavo, ne da bi bodoči pridobitelj to zahteval.

5. Če pristojni organi predlagani pridobitvi v ocenjevalnem obdobju ne nasprotujejo pisno, se šteje, da je predlagana pridobitev odobrena.

6. Pristojni organi lahko določijo skrajni rok za izpeljavo predlagane pridobitve in ga po potrebi podaljšajo.

7. Države članice ne smejo predpisati zahtev glede obveščanja pristojnih organov o neposrednih ali posrednih pridobitvah glasovalnih pravic ali deležev v kapitalu ter zahtev glede odobritev takih pridobitev s strani pristojnih organov, ki bi bile strožje od zahtev iz te direktive.

([1]) Direktiva Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 375, 31.12.1985, str. 3). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

([2]) Direktiva 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L 345, 19.12.2002, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/44/ES.

([3]) Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (UL L 323, 9.12.2005, str. 1). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/44/ES[+].

([4]) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (UL L 177, 30.6.2006, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/44/ES.

▼M6

Člen 15b

1. Pri ocenjevanju uradnega obvestila iz člena 15(1) in informacij iz člena 15a(2) pristojni organi zaradi zagotavljanja varnega in skrbnega upravljanja zavarovalnice, v kateri naj bi prišlo do pridobitve, in ob upoštevanju verjetnega vpliva bodočega pridobitelja na zavarovalnico ocenijo ustreznost bodočega pridobitelja in finančno trdnost predlagane pridobitve po vseh naslednjih merilih:

(a) ugled bodočega pridobitelja;

(b) ugled in izkušnje vseh, ki bodo zaradi predlagane pridobitve vodili dejavnost zavarovalnice;

(c) finančna trdnost bodočega pridobitelja, zlasti v zvezi z vrsto opravljanih in načrtovanih dejavnosti v zavarovalnici, v kateri si prizadeva za pridobitev;

(d) ali bo zavarovalnica lahko izpolnila in naprej izpolnjevala zahteve v zvezi s skrbno oceno na podlagi te direktive in po potrebi drugih direktiv, zlasti direktiv 73/239/EGS, 98/78/ES ([1]), 2002/13/ES ([2]) in 2002/87/ES ([3]), pri tem je še posebej pomembno, ali ima skupina, katere del bo postala, strukture, ki zagotavljajo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovito izmenjavo informacij med pristojnimi organi in razdelitev odgovornosti med pristojnimi organi;

(e) ali obstajajo razlogi za utemeljen sum, da gre ali je šlo v zvezi s predlagano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje teroristov v smislu člena 1 Direktive 2005/60/ES ([4]) ali za poskus tega in da predlagana pridobitev lahko poveča takšno tveganje.

2. Pristojni organi lahko nasprotujejo predlagani pridobitvi samo, če za to obstajajo utemeljeni razlogi na podlagi meril iz odstavka 1 ali če so informacije, ki jih predloži bodoči pridobitelj, nepopolne.

3. Države članice ne smejo določiti nobenih predhodnih pogojev glede obsega deleža, ki ga je treba pridobiti, niti ne smejo dovoliti svojim pristojnim organom, da preučujejo predlagane pridobitve v smislu gospodarskih potreb trga.

4. Države članice dajo javnosti na voljo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene in jih je treba predložiti pristojnim organom sočasno z obvestilom iz člena 15(1). Obseg zahtevanih informacij mora biti sorazmeren in prilagojen vrsti bodočega pridobitelja in predlagane pridobitve. Države članice ne smejo zahtevati informacij, ki za skrbno oceno niso pomembne.

5. Če je bil pristojni organ uradno obveščen o dveh ali več predlogih za pridobitev ali povečanje kvalificiranih deležev v isti zavarovalnici, ne glede na člen 15a(1), (2) in (3), vse bodoče pridobitelje obravnava brez diskriminacije.

([1]) Direktiva 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini (UL L 330, 5.12.1998, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/68/ES.

([2]) Direktiva 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživljenjskega zavarovanja (UL L 77, 20.3.2002, str. 17).

([3]) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu (UL L 35, 11.2.2003, str. 1). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

([4]) Direktiva 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL L 309, 25.11.2005, str. 15).

▼M6

Člen 15c

1. Ustrezni pristojni organi se med seboj o vsem posvetujejo pri opravljanju ocenjevanja pridobitve, če je bodoči pridobitelj:

(a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje v smislu člena 1a, točka 2, Direktive 85/611/EGS (v nadaljevanju „družba za upravljanje KNPVP“), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem naj bi prišlo do pridobitve;

(b) matično podjetje kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijskega podjetja ali družbe za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem naj bi prišlo do pridobitve; ali

(c) fizična ali pravna oseba, ki nadzoruje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem naj bi prišlo do pridobitve.

2. Pristojni organi si brez neupravičenih zamud posredujejo informacije, ki so bistvene ali pomembne za ocenjevanje. V zvezi s tem si pristojni organi sporočajo vse pomembne informacije na zahtevo, vse bistvene pa na lastno pobudo. Pri odločitvi pristojnega organa, ki je izdal dovoljenje zavarovalnici, v kateri naj bi prišlo do predlagane pridobitve, se upoštevajo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil pristojni organ, odgovoren za bodočega pridobitelja.

▼B

Člen 16

1. Države članice zagotovijo, da so vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, kot tudi revizorji in strokovnjaki, ki delujejo v imenu pristojnih organov, dolžni varovati poslovno skrivnost. To pomeni, da se ne sme noben zaupen podatek, ki ga dobijo pri opravljanju svojih dolžnosti, izdati nobeni osebi, tudi ne organu, razen v obliki povzetka ali skupnih podatkov, tako da se posamezne zavarovalnice ne morejo prepoznati, kar pa ne vpliva na primere, ki jih pokriva kazensko pravo.

Vendar se lahko zaupni podatki, ki ne zadevajo tretjih strank, vključenih v poskuse reševanja podjetja, izdajo v civilnih ali gospodarskih postopkih, če je razglašen stečaj ali prisilna likvidacija zavarovalnice.

2. Odstavek 1 ne preprečuje pristojnim organom različnih držav članic, da izmenjujejo podatke v skladu z direktivami, ki se uporabljajo za zavarovalnice. Za te podatke veljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti iz odstavka 1.

▼M2

3. Države članice lahko sklepajo sporazume o sodelovanju, ki zagotavljajo izmenjavo podatkov s pristojnimi organi tretjih držav ali z organi ali telesi tretjih držav, kot je opredeljeno v odstavkih 5 in 5a le, če za razkrite podatke velja jamstvo poslovne skrivnosti, ki je vsaj enakovredno tistemu, navedenemu v tem členu. Takšna izmenjava podatkov mora biti namenjena izvedbi nadzorne naloge omenjenih organov ali teles.

Če podatki izvirajo iz druge države članice, se ne smejo razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili in, kadar je primerno, le za namen, za katerega so ti organi dali svoje soglasje.

▼M5

4. Pristojni organi, ki prejmejo zaupne podatke iz odstavka 1 ali 2, jih lahko uporabijo le pri opravljanju svojih nalog:

— da preverijo, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov zavarovanja, in da olajšajo spremljanje opravljanja takšnih

▼M5

poslov, zlasti glede spremljanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, minimalnega kapitala, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjega nadzora,

— da naložijo kazni,

— pri upravnih pritožbah zoper odločbe pristojnega organa, ali

▼C1

— v sodnih postopkih, sproženih po členu 56 ali v skladu s posebnimi določbami, predvidenimi v tej direktivi ali drugih direktivah, sprejetih na področju zavarovalnic in pozavarovalnic.

▼M5

5. Odstavka 1 in 4 ne preprečujeta izmenjave podatkov znotraj države članice, če sta v isti državi članici dva ali več pristojnih organov, ali med državami članicami, med pristojnimi organi in med:

— organi, pristojnimi za uradni nadzor kreditnih institucij in drugih finančnih institucij, ter organi, pristojnimi za nadzor finančnih trgov,

— telesi, ki sodelujejo v postopkih likvidacije ali stečajnih postopkih zavarovalnic in pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih, in

— osebami, pooblaščenimi za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, pozavarovalnic in drugih finančnih institucij,

pri opravljanju svojih nadzornih funkcij ali razkrivanju ustreznih podatkov telesom, ki skrbijo za postopke prisilne likvidacije ali za zajamčeni kapital in ki takšne podatke potrebujejo za opravljanje svojega dela. Za informacije, ki jih prejemajo ti organi, telesa ali osebe, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, določena v odstavku 1.

▼C1

5a. Ne glede na odstavke od 1 do 4 lahko države članice odobrijo izmenjavo podatkov med pristojnimi organi in med:

— organi, odgovornimi za nadzor teles, ki sodelujejo v postopkih likvidacije in stečajnih postopkih življenjskih zavarovalnic, pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih, ali

— organi, odgovornimi za nadzor oseb, pooblaščenih za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, pozavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij, ali

— neodvisnimi aktuarji zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki izvajajo zakonski nadzor teh podjetij, in organi, pooblaščenimi za nadziranje takšnih aktuarjev.

Države članice, ki uveljavijo možnost iz prvega pododstavka, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

— ti podatki so za namen izvajanja nadzora ali zakonskega nadzora iz prvega pododstavka,

— za podatke, prejete v tem pomenu, veljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti, določene v odstavku 1,

— če podatki izvirajo iz druge države članice, se jih sme razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih posredovali, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo imena organov, oseb in teles, ki lahko prejmejo podatke v skladu s tem odstavkom.

▼M1

5b. Ne glede na odstavke 1 do 4 lahko države članice z namenom okrepitve stabilnosti in celovitosti finančnega sistema odobrijo izmenjavo podatkov med pristojnimi organi in organi ali subjekti, ki so po

▼M1

zakonu odgovorni za odkrivanje in raziskovanje kršitev zakona o družbah.

Države članice, ki dovoljujejo možnost iz prvega pododstavka, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

— podatki so namenjeni izvajanju naloge iz prvega pododstavka,

— za podatke pridobljene za ta namen, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz odstavka 1,

— če podatki izvirajo iz druge države članice, se ne smejo razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili, in, kadar je primerno, zgolj za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Če država članica, organi ali subjekti iz prvega pododstavka izvajajo svojo nalogo odkrivanja ali raziskovanja glede na posebne pristojnosti s pomočjo oseb, imenovanih za ta namen, ki niso zaposlene v javnem sektorju, se lahko možnost izmenjave podatkov iz prvega pododstavka razširi na te osebe pod pogoji iz drugega pododstavka.

Zaradi izvajanja zadnje alinee drugega pododstavka, organi ali subjekti iz prvega pododstavka sporočijo pristojnim organom, ki so razkrili podatke, imena in natančne odgovornosti oseb, ki so jim bili poslani.

Države članice sporočijo Komisiji in drugim državam članicam imena organov ali subjektov, ki smejo prejemati podatke na podlagi tega odstavka.

Do 31. decembra 2000 Komisija sestavi poročilo o uporabi določb tega odstavka.

▼M3

5c. Ta člen ne preprečuje pristojnim organom, da sporočajo

— centralnim bankam in drugim organom s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov,

— drugim državnim organom, ki so pristojni za nadzorovanje plačilnih sistemov,

podatke, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog, niti ne preprečuje tem organom ali institucijam, da bi pristojnim organom sporočali podatke, ki jih te potrebujejo za namene odstavka 4. Za tako pridobljene podatke veljajo pogoji poslovne skrivnosti, ki jih določa ta člen.

▼B

6. Poleg tega lahko, ne glede na odstavka 1 in 4, države članice zakonsko odobrijo razkritje nekaterih podatkov drugim oddelkom v državni upravi, odgovornim za zakonodajo o nadzoru kreditnih institucij, finančnih ustanov, investicijskih podjemov in zavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delajo v imenu teh oddelkov.

Seveda pa so takšna razkritja mogoča le, kadar so potrebna zaradi nadzora varnega in skrbnega poslovanja.

Države članice zagotovijo, da se podatki, prejeti po odstavkih 2 in 5, in podatki, pridobljeni s preverjanjem na kraju samem, navedenem v členu 14 Direktive 73/239/EGS, ne smejo nikoli razkriti v primerih iz tega odstavka, razen z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so razkrili te podatke, ali pristojnih organov države članice, kjer je bilo opravljeno preverjanje na mestu samem.

▼M1

Člen 16a

1. Države članice zagotovijo najmanj, da:

(a) je vsaka oseba, pooblaščena v smislu Direktive 84/253/EGS ([1]), ki izvaja v finančnem podjetju nalogo, opisano v členu 51 Direktive

([1]) UL L 126, 12.5.1984, str. 20.

▼M1

78/660/EGS ([1]), členu 37 Direktive 83/349/EGS ali členu 31 Direktive 85/611/EGS, ali katero koli drugo obvezno nalogo, dolžna takoj poročati pristojnim organom o vsakem dejstvu ali sklepu v zvezi s podjetjem, ki ga spozna pri opravljanju svoje naloge, ki bi utegnilo:

— predstavljati bistveno kršitev zakonov ali drugih predpisov, ki določajo pogoje za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov ali posebej urejajo izvajanje dejavnosti finančnih podjetij, ali

— vplivati na neprekinjeno delovanje finančnega podjetja, ali

— voditi v zavrnitev potrditve izkazov ali oblikovanja rezervacij;

(b) je ta oseba prav tako dolžna poročati o dejstvih in sklepih, ki jih spozna pri izvajanju svoje naloge, opisane v (a), v podjetju, ki ima tesne povezave, ki izhajajo iz obvladujočega odnosa s finančnim podjetjem, v katerem izvaja svojo zgoraj navedeno nalogo.

2. Razkritje dejstva ali sklepa iz odstavka 1 v dobri veri pristojnim organom s strani oseb, pooblaščenih v smislu Direktive 84/253/EGS, ne predstavlja bistvene kršitve katere koli omejitve razkritja podatkov, določene po pogodbi, z zakonom ali drugim predpisom in tem osebam ne nalaga nikakršne obveznosti.

▼B

Poglavje 2

Člen 17

Člen 15 Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

1. Matična država članica zahteva od vsake zavarovalnice, da oblikuje zadostne zavarovalno-tehnične rezervacije za celotno poslovanje, vključno z matematičnimi rezervacijami.

Znesek teh zavarovalno-tehničnih rezervacij se določi v skladu s pravili, določenimi v Direktivi 91/674/EGS.

2. Matična država članica zahteva, da vsaka zavarovalnica pokriva zavarovalno-tehnične rezervacije za svoje celotno poslovanje z usklajenimi naložbami v skladu s členom 6 Direktive 88/357/EGS. Naložbe za nevarnosti v Evropski skupnosti morajo biti naložbe locirane v Skupnosti. Države članice ne zahtevajo od zavarovalnic, da locirajo svoje naložbe v določeni državi članici. Matična država članica lahko seveda dovoli omilitev pravil o lokalizaciji naložb.

3. Če matična država članica dovoljuje, da se zavarovalno-tehnične rezervacije pokrivajo z zahtevki do pozavarovateljev, določi dovoljeni odstotek. V tem primeru ne more določiti lokalizacije naložb, ki predstavljajo te zahtevke.“

Člen 18

Člen 15a Direktive 72/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15a

1. Države članice zahtevajo od vsake zavarovalnice s sedežem na njihovem ozemlju, ki krije nevarnosti, vključene v zavarovalno vrsto 14 iz točke A Priloge (v nadaljevanju imenovano ‚kreditno zavarovanje‘), da oblikuje izravnalno rezervacijo, namenjeno pokrivanju tehničnega primanjkljaja ali nadpovprečnega razmerja odškodnin te zavarovalne vrste v katerem koli finančnem letu.

([1]) UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 90/605/EGS (UL L 317, 16.11.1990, str. 60.).

▼B

2. Izravnalna rezervacija se izračuna v skladu s pravili, ki jih določi matična država članica v skladu z eno od štirih metod, določenih v točki D Priloge, ki šteje za ustrezno.

3. Izravnalna rezervacija se do višine zneska, izračunanega v skladu z metodami, določenimi v točki D Priloge, ne upošteva pri izračunu minimalnega kapitala.

4. Države članice lahko zavarovalnice s sedežem na njihovem ozemlju oprostijo obveznosti oblikovanja izravnalnih rezervacij za posle kreditnega zavarovanja, če so premije ali prispevki, prejeti v zvezi s kreditnim zavarovanjem, manjši od 4 % skupno prejetih premij ali prispevkov in manjši od 2 500 000 ekujev.“

Člen 19

Člen 23 Direktive 88/357/EGS se razveljavi.

Člen 20

Pri kritnem premoženju se upošteva vrsta poslov, ki jih opravlja zavarovalnica, tako da je zagotovljena varnost, donosnost in tržnost naložb, za katere podjetje zagotavlja raznovrstno in ustrezno razpršenost.

Člen 21

▼M5

1. Matična država članica zavarovalnicam ne sme dovoliti, da krijejo svoje zavarovalno-tehnične rezervacije in izravnalne rezervacije z drugimi sredstvi, kot s tistimi iz naslednjih kategorij:

▼B

A. **Naložbe**

(a) dolžniški vrednostni papirji, obveznice ter denarni in drugi instrumenti kapitalskega trga,

(b) posojila,

(c) delnice in druge naložbe s spremenljivim donosom,

(d) enote v kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje in drugih investicijskih skladih,

(e) pravice do zemljišč, stavb in nepremičnin,

B. **Dolgovi in terjatve**

▼M5

(f) dolgovi, ki jih dolgujejo pozavarovatelji, vključno s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij, in namenske družbe iz člena 46 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju ([1]);

▼B

(g) vloge pri cedentih in njihovi dolgovi;

(h) dolgovi zavarovalcev in posrednikov, ki izhajajo iz neposrednih in pozavarovalnih poslov,

(i) terjatve, ki izhajajo iz vračunane vrednosti in prenosa odškodninskih pravic,

(j) povračila davkov,

(k) terjatve do škodnih skladov,

C. **Drugo**

([1]) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.

▼B

(l) opredmetena osnovna sredstva razen zemljišč in stavb, vrednotena s smotrno amortizacijo,

(m) gotovina na banki in v blagajni, vloge pri kreditnih institucijah in vseh drugih telesih, pooblaščenih za sprejem vlog,

(n) odloženi nabavni stroški;

(o) fakturirane obresti in najemnina, druge aktivne časovne razmejitve in predplačila,

V primeru združenja zavarovalnic Lloyd's naložbene kategorije vključujejo tudi jamstva in akreditive, ki jih izdajo kreditne institucije v smislu Direktive 77/780/EGS ([1]) ali zavarovalnice, skupaj z dokazljivimi zneski, ki izhajajo iz polic življenjskega zavarovanja do obsega, ki predstavlja sklade, pripadajoče tem članom.

▼M5

Vključitev katerih koli sredstev ali kategorije sredstev, naštetih v prvem podpoglavju, ne pomeni, da je treba ta sredstva samodejno sprejeti kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije. Matična država članica določi podrobnejša pravila o določitvi pogojev za uporabo sprejemljivih sredstev.

▼B

Matična država članica pri določanju in uporabi pravil, ki jih postavlja, zagotovi zlasti, da so izpolnjena naslednja načela:

(i) kritno premoženje se vrednoti brez vseh dolgov, ki izhajajo iz njegove pridobitve;

(ii) vse naložbe se morajo vrednotiti smotrno, z upoštevanjem tveganja vseh morebitnih zneskov, ki niso unovčljivi. Zlasti opredmetena osnovna sredstva z izjemo zemljišč in stavb se lahko sprejmejo kot pokritje zavarovalno-tehničnih rezervacij le, če so vrednotena s smotrno amortizacijo;

(iii) posojila, bodisi podjetjem, državi ali mednarodni organizaciji, lokalnim ali regionalnim organom ali fizičnim osebam, se lahko sprejmejo kot pokritje za zavarovalno-tehnične rezervacije le, če obstajajo zadostna jamstva za njihovo varnost, ki temeljijo bodisi na statusu posojilojemalca, hipotekah, bančnih jamstvih ali jamstvih, ki jih dajejo zavarovalnice, ali drugih oblikah poroštva;

(iv) izvedeni instrumenti, kot so opcije, terminski posli in zamenjave, se lahko uporabijo kot kritno premoženje, če prispevajo k zmanjšanju naložbenega tveganja ali olajšajo učinkovito upravljanje portfelja. Vrednotiti se morajo smotrno, upoštevajo pa se lahko pri vrednotenju temeljnih sredstev;

(v) prenosljivi vrednostni papirji, s katerimi se ne trguje na zakonsko urejenem trgu, se lahko sprejmejo kot pokritje za zavarovalno-tehnične rezervacije le, če se lahko unovčijo v kratkem roku;

(vi) dolgovi tretjih strank in terjatve do njih se lahko sprejmejo kot pokritje za zavarovalno-tehnične rezervacije le po odbitku vseh zneskov, dolgovanih isti tretji stranki;

(vii) vrednost vseh dolgov in terjatev, sprejetih kot pokritje za zavarovalno-tehnične rezervacije, se mora izračunati smotrno, z ustreznim upoštevanjem vseh morebitnih zneskov, ki niso unovčljivi. Zlasti dolgovi zavarovalcev in posrednikov, ki izhajajo iz zavarovalnih in pozavarovalnih poslov, se lahko sprejmejo le, če niso odprti več kot tri mesece;

(viii) če naložbe vključujejo naložbo v odvisnem podjetju, ki v imenu zavarovalnice upravlja vse ali del njenih naložb, mora matična država članica pri uporabi pravil in načel, določenih v tem členu, upoštevati temeljna sredstva, ki jih ima odvisno podjetje; matična

([1]) UL L 322, 17.12.1977, str. 30. Nazadnje spremenjena z Direktivo 89/646/EGS (UL L 386, 30.12.1989, str. 1).

▼B

država članica lahko na enak način obravnava naložbe drugih odvisnih podjetij;

(ix) odloženi nabavni stroški se lahko sprejmejo kot pokritje za zavarovalno-tehnične rezervacije le do obsega, ki je v skladu z izračunom zavarovalno-tehničnih rezervacij za neizkoriščene premije.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko matična država članica v izjemnih okoliščinah in na prošnjo zavarovalnice začasno in s primerno utemeljenim sklepom sprejme druge kategorije naložb za pokritje zavarovalno-tehničnih rezervacij ob upoštevanju člena 20.

Člen 22

▼M5

1. V zvezi s sredstvi, ki pokrivajo zavarovalno-tehnične rezervacije in izravnalne rezervacije, matična država članica lahko zahteva, da posamezna zavarovalnica ne sme vložiti več kot:

▼B

(a) 10 % svojih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v eno zemljišče ali stavbo ali več zemljišč ali stavb, ki so si tako blizu, da se lahko upravičeno štejejo za eno naložbo;

(b) 5 % svojih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, ki se obravnavajo kot delnice, obveznice, dolžniški vrednostni papirji in drugi denarni instrumenti in instrumenti kapitalskega trga istega podjetja, ali v posojila, dana istemu posojilojemalcu, vzeto skupaj, posojila, ki niso dana državi, lokalnim ali regionalnim organom ali mednarodni organizaciji, v katero so včlanjene ena ali več držav članic. Ta meja se lahko dvigne na 10 %, če podjetje ne vloži več kot 40 % svojih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v posojila ali vrednostne papirje izdajateljev ali posojilojemalcev, tako da pri vsakem od njih vloži več kot 5 % svojih sredstev;

(c) 5 % svojih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v nezavarovana posojila, po 1 % na posamezno nezavarovano posojilo, ki niso posojila, dana kreditnim institucijam, zavarovalnicam če to dovoljuje člen 8 Direktive 73/239/EGS in investicijskim skladom, ustanovljenim v državi članici;

(d) 3 % svojih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v obliki gotovine;

(e) 10 % svojih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice, druge vrednostne papirje, ki se obravnavajo kot delnice, in dolžniške vrednostne papirje, s katerimi se ne trguje na zakonsko urejenem trgu.

2. Odsotnost meje v odstavku 1 za naložbo v določeni kategoriji ne pomeni, da se sredstva v tej kategoriji sprejmejo kot pokritje za zavarovalno-tehnične rezervacije brez omejitve. Matična država članica predpiše natančnejša pravila, ki določajo pogoje za uporabo sprejemljivih naložb. Zlasti zagotovi, da so pri določanju in uporabi teh pravil izpolnjena naslednja načela:

(i) naložbe za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij morajo biti raznovrstne in razpršene na tak način, da je zagotovljeno, da ne pride do pretirane odvisnosti od določene kategorije sredstev, investicijskega trga ali naložbe;

(ii) vlaganje v določene vrste naložb, ki kažejo visoko raven tveganja, bodisi zaradi narave naložbe bodisi zaradi lastnosti izdajatelja, mora biti omejeno na varno raven;

(iii) pri omejitvah določenih kategorij naložb je treba upoštevati obravnavo pozavarovanja pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(iv) če naložbe vključujejo naložbo v odvisno podjetje, ki upravlja vse ali del naložb zavarovalnice v njenem imenu, mora matična država članica pri uporabi pravil in načel, določenih v tem členu, upošte-

▼B

vati temeljna sredstva, ki jih ima odvisno podjetje; matična država članica lahko na enak način obravnava naložbe drugih odvisnih podjetij;

(v) odstotek kritnega premoženja, ki je predmet nelikvidnih vlaganj, je treba obdržati na varni ravni;

(vi) če naložbe vključujejo dana posojila ali dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo nekatere kreditne institucije, lahko matična država članica pri uporabi pravil in načel, določenih v tem členu, upošteva temeljna sredstva, ki jih imajo te kreditne institucije. Ta način se uporabi le, če ima kreditna institucija svoj sedež v državi članici, če je v popolni lasti te države članice in/ali lokalnih oblasti te države in njena dejavnost v skladu z družbeno pogodbo in aktom o ustanovitvi zajema dajanje posojil prek njenih posrednikov državi ali lokalnim organom ali če ti zanje jamčijo, ali posojil subjektom, ki so tesno povezani z državo ali lokalnimi organi.

3. V kontekstu podrobnih pravil, ki določajo pogoje za uporabo sprejemljivih naložb, država članica bolj omeji obravnavo:

— vsakega posojila brez bančne garancije, garancije, ki jo izda zavarovalnica, hipoteke ali druge oblike poroštva v primerjavi s posojili, ki imajo tako zavarovanje,

— investicijskih skladov, ki niso usklajeni v smislu Direktive 85/611/EGS ([1]), in drugih investicijskih skladov v primerjavi z investicijskimi skladi, ki so usklajeni v smislu navedene direktive,

— vrednostnih papirjev, s katerimi se ne trguje na zakonsko urejenem trgu v primerjavi s tistimi, s katerimi se,

— obveznic, dolžniških vrednostnih papirjev in drugih denarnih instrumentov in instrumentov kapitalskega trga, ki jih ne izdajo države, lokalni ali regionalni organi ali podjetja, ki spadajo v cono A, opredeljeno v Direktivi 89/647/EGS ([2]), ali izdajatelji, med katerimi so mednarodne organizacije, ki med svoje člane ne prištevajo niti ene države članice Skupnosti, v primerjavi z enakimi finančnimi instrumenti, ki jih izdajo taka telesa.

4. Države članice lahko dvignejo mejo iz odstavka 1(b) na 40 % v primeru nekaterih dolžniških vrednostnih papirjev, če jih izda kreditna institucija, ki ima svoj sedež v državi članici in zanjo velja zakon o posebnem javnem nadzoru, namenjenemu zaščiti imetnikov teh dolžniških vrednostnih papirjev. Zlasti zneski, ki izhajajo iz izdaje teh dolžniških vrednostnih papirjev, se morajo v skladu z zakonom vložiti v naložbe, ki so v celotnem obdobju veljavnosti dolžniških vrednostnih papirjev zmožne kriti terjatve, ki izhajajo iz teh dolžniških vrednostnih papirjev in ki bi se v primeru neizpolnitve izdajatelja prednostno uporabile za poplačilo glavnice in plačilo obračunanih obresti.

5. Države članice od zavarovalnic ne zahtevajo, da vlagajo v določene kategorije naložb.

6. Ne glede na odstavek 1 lahko matična država članica v izjemnih okoliščinah in na prošnjo zavarovalnice začasno in s primerno utemeljenim sklepom dovoli izjeme k pravilom, določenim v odstavkih 1(a) do (e) ob upoštevanju člena 20.

Člen 23

Točki 8 in 9 Priloge 1 k Direktivi 88/357/EGS se nadomestita z naslednjima:

„8. Zavarovalnice imajo lahko neusklajene naložbe za kritje zneska, ki ne presega 20 % njihovih obveznosti v določeni valuti.

([1]) UL L 375, 31.12.1985, str. 3. Spremenjena z Direktivo 88/220/EGS (UL L 100, 19.4.1988, str. 31)

([2]) UL L 386, 30.12.1989, str. 14.

▼B

9. Država članica lahko predvidi, da se, kadar mora biti obveznost po predhodnih postopkih pokrita z naložbami, izraženimi v valuti te države članice, šteje, da je ta zahteva izpolnjena, če so sredstva izražena v ekujih.“.

Člen 24

Člen 16(1) Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„1. Matična država članica zahteva od vsake zavarovalnice, da oblikuje ustrezen minimalni kapital za svoje celotno poslovanje.

Minimalni kapital ustreza naložbam podjetja brez predvidljivih obveznosti, zmanjšanim za neopredmetene postavke. Vključeno je zlasti naslednje:

— vplačani osnovni kapital ali v primeru vzajemne zavarovalnice efektivni ustanovni kapital in računi članic, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

  (a) družbena pogodba in akt o ustanovitvi morata določati, da se lahko izvedejo plačila članicam s teh računov le, če to ne povzroči, da bi minimalni kapital padel pod zahtevano raven, ali po razpustitvi podjetja, ko so poravnani vsi ostali dolgovi podjetja;

  (b) družbena pogodba in akt o ustanovitvi morata določati, da je treba najmanj en mesec vnaprej obvestiti pristojne organe o plačilih iz razlogov, drugačnih od prekinitve posameznega članstva, in ti lahko v tem času prepovedo izplačilo in

  (c) ustrezne določbe družbene pogodbe in akta o ustanovitvi se lahko spremenijo le, potem ko pristojni organi izjavijo, da ne nasprotujejo spremembi, kar pa ne vpliva na kriterije, navedene pod (a) in (b);

— ena polovica nevplačanega osnovnega kapitala ali ustanovnega kapitala, ko znaša vplačani del 25 % tega osnovnega kapitala ali ustanovnega kapitala,

— rezerve (obvezne rezerve in proste rezerve), ki ne ustrezajo prevzetim obveznostim,

— preneseni dobiček,

— v primeru vzajemnega združenja s spremenljivimi prispevki vsak zahtevek, ki ga ima do svojih članov v obliki poziva za dodaten prispevek v finančnem letu do ene polovice razlike med maksimalnimi prispevki in dejansko pozvanimi prispevki in ob upoštevanju omejitve 50 % minimalnega kapitala,

— na zahtevo in ob predložitvi dokaza zavarovalnice, vse skrite rezerve, ki izhajajo iz prenizko ovrednotenih naložb, če te skrite rezerve niso izjemne narave,

— kumulativni preferencialni osnovni kapital in podrejeni kreditirani kapital se lahko vključita, vendar le do 50 % minimalnega kapitala, od katere sestavljajo največ 25 % podrejena posojila s fiksno ročnostjo ali kumulativni preferencialni osnovni kapital z določenim trajanjem, če so izpolnjeni vsaj naslednji kriteriji:

  (a) v primeru stečaja ali prisilne likvidacije zavarovalnice morajo obstajati obvezujoče pogodbe, po katerih se podrejeni kreditirani kapital ali preferencialni osnovni kapital uvršča med terjatve vseh drugih posojilodajalcev in ga ni treba odplačati, če so do tega časa poravnani vsi drugi odprti dolgovi.

Podrejeni kreditirani kapital mora izpolnjevati tudi naslednje pogoje:

▼B

(b) upoštevajo se lahko samo v celoti vplačana sredstva,

(c) za posojila s fiksno ročnostjo mora biti prvotna ročnost vsaj pet let. Najpozneje eno leto pred odplačilnim dnem mora zavarovalnica predložiti pristojnim organom v odobritev načrt, ki prikazuje, kako bo ohranjen minimalni kapital ali dosežena ročnost, razen če se obseg, v katerem se lahko posojilo uvršča kot sestavina minimalnega kapitala, postopoma zmanjšuje v zadnjih petih letih pred datumom poplačila. Pristojni organi lahko odobrijo predčasno odplačilo takega posojila, če poda vlogo zavarovalnica izdajateljica in njen minimalni kapital ne bo padel pod zahtevano raven;

(d) posojila, katerih ročnost ni fiksna, se morajo odplačati le ob upoštevanju obvestila o petletnem roku, razen če se posojila ne štejejo več za sestavino minimalnega kapitala ali če se za predhodno odplačilo posebej zahteva poprejšnja odobritev pristojnih organov. V tem primeru mora zavarovalnica obvestiti pristojne organe najmanj šest mesecev pred predlaganim datumom odplačila, in navesti dejanski in zahtevani minimalni kapital pred in po tem odplačilu. Pristojni organi dovolijo odplačilo le, če minimalni kapital zavarovalnice ne bo padel pod zahtevano raven;

(e) posojilna pogodba ne sme vključevati klavzule, ki bi določala, da je treba dolg v posebnih okoliščinah, z izjemo prenehanja zavarovalnice, odplačati pred dogovorjenimi datumi odplačila;

(f) posojilna pogodba se lahko spremeni le potem, ko pristojni organi izjavijo, da ne nasprotujejo spremembi;

— vrednostni papirji brez določenega datuma ročnosti in drugi instrumenti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje, vključno s kumulativnimi preferenčnimi delnicami, drugačnimi od tistih, omenjenih v prejšnji alinei, do 50 % minimalnega kapitala od skupne vrednosti teh papirjev in podrejenega kreditiranega kapitala iz prejšnje alinee:

(a) se ne morejo izplačati na pobudo prinosnika ali brez predhodnega soglasja pristojnega organa,

(b) pogodba o izdaji mora zavarovalnici omogočati, da odloži plačilo obresti na posojilo,

(c) posojilodajalčeve terjatve do zavarovalnice morajo biti uvrščene za vsemi terjatvami upnikov, ki nimajo podrejenih instrumentov,

(d) listine, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev, morajo zagotavljati pokritje izgube zaradi dolga in neplačanih obresti in hkrati omogočati zavarovalnici, da nadaljuje svoje poslovanje,

(e) upoštevajo se lahko le v celoti vplačani zneski.“

Člen 25

Najpozneje tri leta po začetku uporabe te direktive Komisija predloži Odboru za zavarovanja poročilo o potrebi po nadaljnji uskladitvi minimalnega kapitala.

Člen 26

Člen 18 Direktive 79/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

▼B

„Člen 18

1. Države članice ne predpišejo nobenih pravil o izbiri naložb, ki jih ni treba uporabljati za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij iz člena 15.

2. Ob upoštevanju člena 15(2), člena 20(1), (2), (3) in (5) ter zadnjega pododstavka člena 22(1) države članice ne omejujejo prostega razpolaganja s sredstvi, bodisi premičninami ali nepremičninami, ki tvorijo del premoženja pooblaščenih zavarovalnic.

3. Odstavka 1 in 2 ne izključujeta ukrepov, ki so jih države članice upravičene uporabiti za lastnike ali člane ali družbenike teh podjetij zaradi zaščite interesov zavarovancev.“

Poglavje 3

Člen 27

Člen 7(1)(f) Direktive 88/357/EGS se nadomesti z naslednjim:

„(f) v primeru nevarnosti iz člena 5(d) Direktive 73/239/EGS si lahko pogodbene stranke izberejo katero koli pravo.“

Člen 28

Država članica, v kateri je nevarnost, ne preprečuje zavarovalcu, da sklene pogodbo z zavarovalnico, ki ima dovoljenje po pogojih člena 6 Direktive 73/239/EGS, če to ni v nasprotju s predpisi, ki varujejo splošne koristi v državi članici, v kateri je nevarnost.

Člen 29

Države članice ne sprejmejo predpisov, ki zahtevajo predhodno dovoljenje ali sistematično obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih ali o obrazcih in drugih tiskanih listinah, ki jih namerava zavarovalnica uporabljati pri svojem poslovanju z zavarovalci. Zahtevajo lahko le nesistematično obveščanje o teh zavarovalnih pogojih in drugih listinah zaradi preverjanja usklajenosti z nacionalnimi predpisi v zvezi z zavarovalnimi pogodbami in ta zahteva ne more predstavljati predhodnega pogoja za podjetje, da bi opravljalo svoje dejavnosti.

Države članice ne morejo ohraniti ali uvesti predhodnega obvestila ali odobritve predlaganih povečanj premijskih stopenj razen v sklopu splošnega sistema nadzora cen.

Člen 30

1. Člen 8(4)(b) Direktive 88/357/EGS se črta. Člen 8(4)(a) navedene direktive se zato spremeni, kot sledi:

„(a) Ob upoštevanju pododstavka (c) se tretji pododstavek člena 7 (2) uporablja, kadar zavarovalna pogodba zagotavlja kritje v dveh ali več državah članicah, v katerih je vsaj eno zavarovanje obvezno.“

2. Ne glede na predpise, ki določajo drugače, lahko država članica, v kateri je zavarovanje obvezno, zahteva, da se splošni in posebni pogoji obveznega zavarovanja pred uporabo sporočijo njenim pristojnim organom.

Člen 31

1. Preden se sklene zavarovalna pogodba, zavarovalnica seznani zavarovalca o:

▼B

— veljavnem pogodbenem pravu, kadar si ga stranke ne morejo prosto izbirati, ali dejstvu, da si stranke lahko prosto izbirajo veljavno pravo in v tem primeru o pravu, ki ga predlaga zavarovatelj, da si ga izberejo,

— sporazumih za obravnavo pritožb zavarovalcev, vključno z, kadar je primerno, obstojem pritožbenih teles, kar pa ne vpliva na pravico zavarovalcev, da se pritožijo.

2. Obveznost iz odstavka 1 velja samo, kadar je zavarovalec fizična oseba.

3. Pravila za izvajanje tega člena se določijo v skladu z zakonodajo države članice, v kateri je nevarnost.

NASLOV IV

DOLOČBE O PRAVICI DO USTANAVLJANJA IN SVOBODI OPRAVLJANJA STORITEV

Člen 32

Člen 10 Direktive 73/239/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

1. Zavarovalnica, ki predlaga ustanovitev podružnice na ozemlju druge države članice, obvesti pristojne organe svoje matične države članice.

2. Države članice zahtevajo od vsake zavarovalnice, ki predlaga ustanovitev podružnice na ozemlju druge države članice, da v obvestilu iz odstavka 1 zagotovi naslednje podatke:

(a) državo članico, na ozemlju katere predlaga ustanovitev podružnice,

(b) poslovni načrt, ki med drugim določa vrste načrtovanih poslov in organizacijsko strukturo podružnice,

(c) naslov podružnice v državi članici, kjer se lahko dobijo listine in kamor jih je mogoče predložiti, s čimer se razume, da je to naslov, kamor se pošiljajo vsa uradna obvestila pooblaščenemu predstavniku,

(d) ime pooblaščenega predstavnika podružnice, ki mora imeti zadostna pooblastila za prevzem obveznosti podjetja do tretjih strank in za zastopanje pred organi in sodišči države članice, v kateri je podružnica. Zavarovanci se v primeru sodnega postopka proti Lloydu v državi članici podružnice, ki izhaja iz zavarovalniških obveznosti, ne smejo obravnavati manj ugodno, kot če bi bil sodni postopek uveden proti poslom navadne vrste. Zato mora imeti pooblaščeni predstavnik zadostna pooblastila za postopke, uvedene proti njemu, in mora imeti v tej funkciji sposobnost zavezati Lloydove zavarovatelje.

Če namerava podjetje prek svoje podružnice kriti nevarnosti iz zavarovalne vrste 10, točke A Priloge brez prevoznikove odgovornosti, mora predložiti potrdilo, da je postalo član nacionalnega biroja in nacionalnega škodnega sklada države članice, v kateri je podružnica.

3. Če pristojni organi matične države članice ob upoštevanju načrtovanega poslovanja nimajo vzroka za dvom o primernosti upravne strukture ali finančnega stanja zavarovalnice ali o dobrem glasu in strokovnih kvalifikacijah ter izkušnjah direktorjev ali članov uprave ali pooblaščenih predstavnikov, v treh mesecih od prejema podatkov iz odstavka 2 sporočijo te podatke pristojnim orga-

▼B

nom države članice, v kateri je podružnica, in o tem obvestijo podjetje.

Pristojni organi matične države članice izdajo tudi potrdilo, da ima zavarovalnica minimalni kapital, izračunan v skladu s členoma 16 in 17.

Če pristojni organi matične države članice zavrnejo sporočanje podatkov iz odstavka 2 pristojnim organom države članice podružnice, navedejo podjetju razloge za svojo zavrnitev v treh mesecih od prejema podatkov. Proti takšni zavrnitvi ali neukrepanju je dovoljena pritožba na sodišče v matični državi članici.

4. Preden prične podružnica zavarovalnice poslovati, pristojni organi države članice podružnice v dveh mesecih od prejema podatkov iz odstavka 3, če je to primerno, obvestijo pristojne organe matične države članice o pogojih za izvajanje poslovanja v državi članici podružnice, ki so v interesu splošnih koristi.

5. Ob prejemu sporočila pristojnih organov države članice podružnice ali, če od njih ni prejeto nobeno sporočilo, se lahko podružnica ob izteku roka iz odstavka 4 ustanovi in prične s poslovanjem.

6. V primeru spremembe katerega koli podatka, sporočenega na podlagi odstavka 2(b), (c) ali (d), pošlje zavarovalnica pristojnim organom matične države članice in države članice, v kateri je podružnica, pisno obvestilo najmanj en mesec pred uvedbo spremembe, tako da lahko pristojni organi matične države članice in pristojni organi države članice podružnice izpolnijo svojo vlogo po odstavkih 3 in 4.“

Člen 33

Člen 11 Direktive 73/239/EGS se razveljavi.

Člen 34

Člen 14 Direktive 88/357/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Vsako podjetje, ki namerava prvič izvajati posle iz naslova svobode opravljanja storitev v eni ali več državah članicah, obvesti pristojne organe matične države članice in navede naravo nevarnosti, za katere predlaga kritje.“

Člen 35

Člen 16 Direktive 88/357/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 16

1. V enem mesecu od obvestila, določenega v členu 14, pristojni organi matične države članice posredujejo državi članici ali državam članicam na ozemlju, kjer namerava podjetje izvajati posle iz naslova svobode opravljanja storitev:

(a) potrdilo, da ima podjetje minimalni kapital, izračunan v skladu s členoma 16 in 17 Direktive 73/239/EGS,

(b) zavarovalne vrste, za katere je dobilo podjetje dovoljenje, da jih ponuja,

(c) naravo nevarnosti, za katere podjetje predlaga, da bi jih pokrivalo v državi članici, kjer se izvajajo storitve.

Hkrati obvesti o tem tudi zadevno podjetje.

▼B

Vsaka država članica, na ozemlju katere namerava podjetje kriti nevarnosti iz zavarovalne vrste 10 iz točke A Priloge k Direktivi 73/239/EGS razen prevoznikove odgovornosti iz naslova svobode opravljanja storitev, lahko zahteva, da podjetje:

— sporoči ime in naslov predstavnika iz člena 12a (4) te direktive,

— predloži izjavo, da je podjetje postalo član nacionalnega biroja in nacionalnega škodnega sklada države članice, kjer se izvajajo storitve.

2. Če pristojni organi matične države članice ne posredujejo podatkov iz odstavka 1 v določenem roku, v enakem obdobju sporočijo podjetju razloge za svojo zavrnitev. Proti takšni zavrnitvi je dovoljena pritožba na sodišče v matični državi članici.

3. Podjetje lahko prične poslovati na dan, ko je obveščeno o posredovanju podatkov iz prvega pododstavka odstavka 1.“

Člen 36

Člen 17 Direktive 88/357/EGS se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Vsaka sprememba, ki jo namerava podjetje narediti v zvezi s podatki iz člena 14, je podrejena postopku, predvidenemu v členih 14 in 16.“

Člen 37

Člen 12(2), drugi in tretji pododstavek, člen 12(3) in člena 13 ter 15 Direktive 88/357/EGS se razveljavijo.

Člen 38

Pristojni organi države članice, v kateri je podružnica, ali države članice, kjer se izvajajo storitve, lahko zahtevajo, da se jim podatki, za katere so po tej direktivi pooblaščeni, da jih zahtevajo v zvezi s poslovanjem zavarovalnic, ki delujejo na ozemlju te države, predložijo v uradnem jeziku ali jezikih te države.

Člen 39

1. Člen 18 Direktive 88/357/EGS se razveljavi.

2. Država članica, v kateri je podružnica ali kjer se izvajajo storitve, ne sprejme predpisov, ki zahtevajo predhodno dovoljenje ali sistematično obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih ali o obrazcih in drugih tiskanih listinah, ki jih namerava zavarovalnica uporabljati pri svojem poslovanju z zavarovalci. Zahteva lahko samo, da podjetje, ki predlaga, da bi na njenem ozemlju izvajalo zavarovalne posle iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, pošlje nesistematično obveščanje o teh zavarovalnih pogojih in drugih listinah, zaradi preverjanja skladnosti z nacionalnimi predpisi o zavarovalnih pogodbah, ta zahteva pa ne more predstavljati predhodnega pogoja za nadaljevanje poslovanja podjetja.

3. Država članica, v kateri je podružnica ali kjer se izvajajo storitve, ne more ohraniti ali uvesti predhodnega obveščanja ali odobritve predlaganih povečanj premijskih stopenj, razen v sklopu splošnega sistema nadzora cen.

Člen 40

1. Člen 19 Direktive 88/357/EGS se razveljavi.

▼B

2. Vsako podjetje, ki izvaja posle iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, predloži pristojnim organom države članice, v kateri je podružnica, in/ali državam članicam, kjer se izvajajo storitve, vse listine, ki se zahtevajo za namene tega člena, če so to dolžna storiti tudi podjetja, ki imajo sedež v teh državah članicah.

3. Če pristojni organi države članice ugotovijo, da podjetje, ki ima na njenem ozemlju podružnico ali izvaja posle iz naslova svobode opravljanja storitev, ne ravna v skladu s predpisi, ki veljajo zanj v tej državi, zahtevajo, da podjetje to nepravilnost odpravi.

4. Če to podjetje ne sprejme potrebnega ukrepa, pristojni organi te države članice o tem obvestijo pristojne organe matične države članice. Ti organi čimprej sprejmejo ustrezne ukrepe, ki zagotovijo, da podjetje odpravi nepravilnost. Naravo teh ukrepov sporočijo oblastem zadevne države članice.

5. Če kljub ukrepom, ki jih sprejme matična država članica, ali ker se taki ukrepi izkažejo za neustrezne ali jih v tej državi ni, podjetje nadaljuje s kršenjem veljavnih pravnih predpisov v tej državi članici, lahko ta država članica, potem ko obvesti pristojne organe matične države članice, sprejme ustrezne ukrepe, da prepreči ali kaznuje nadaljnje kršitve, vključno s tem, če je to res potrebno, da prepreči temu podjetju nadaljnje sklepanje novih zavarovalnih pogodb na svojem ozemlju. Države članice zagotovijo, da je na njihovem ozemlju mogoče izdati uradne listine, potrebne za takšne ukrepe proti zavarovalnicam.

6. Odstavki 3, 4 in 5 ne vplivajo na pooblastila te države članice v izrednih razmerah, da sprejmejo ustrezne ukrepe in preprečijo nepravilnosti na njihovih ozemljih. To vključuje možnost preprečitve, da bi zavarovalnice nadaljevale s sklepanjem novih zavarovalnih pogodb na njihovem ozemlju.

7. Odstavki 3, 4 in 5 ne vplivajo na pravico držav članic, da kaznujejo kršitve na svojih ozemljih.

8. Če ima podjetje, ki je storilo nepravilnost, poslovalnico ali premoženje v tej državi članici, lahko njeni pristojni organi v skladu z nacionalno zakonodajo uporabijo upravne kazni, ki so predpisane za tako nepravilnost, z izvršbo na tej poslovalnici ali premoženju.

9. Vsi ukrepi, sprejeti na podlagi odstavkov 4 do 8, ki vključujejo kazni ali omejitve opravljanja zavarovalnih poslov, morajo biti ustrezno utemeljeni in je treba podjetje o njih obvestiti.

10. Komisija vsaki dve leti ►M4 seznani Evropski odbor za zavarovanja in poklicne pokojnine s številom in vrstami ◄ primerov, v katerih so bile v vsaki državi članici dovoljenja zavrnjena na podlagi člena 10 Direktive 73/239/EGS ali člena 16 Direktive 88/357/EGS, kot je bila spremenjena s to direktivo, ali o ukrepih, ki so bili sprejeti po odstavku 5. Države članice sodelujejo s Komisijo pri zagotavljanju podatkov, potrebnih za to poročilo.

Člen 41

Nobena določba iz te direktive ne preprečuje zavarovalnicam s sedežem v državah članicah, da oglašujejo svoje storitve prek vseh razpoložljivih sredstev obveščanja v državi članici, kjer je podružnica ali kjer se izvajajo storitve, ob upoštevanju vseh pravil, sprejetih zaradi splošnih koristi, ki urejajo obliko in vsebino takšnih oglasov.

Člen 42

1. Člen 20 Direktive 88/357/EGS se razveljavi.

2. V primeru, da se zavarovalnica razpusti, se obveznosti, ki izhajajo iz pogodb, ki jih je podpisala podružnica ali iz naslova svobode opravljanja storitev, izpolnijo na enak način, kot tiste, ki izhajajo iz drugih

▼B

zavarovalnih pogodb podjetja, brez razlikovanja glede državljanstva, kar zadeva zavarovance in upravičence.

Člen 43

1. Člen 21 Direktive 88/357/EGS se razveljavi.

2. Kadar se zavarovanje ponuja iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, se, preden je sklenjena kakršna koli obveznost, zavarovalca seznani o državi članici, v kateri je sedež ali, kadar je primerno, podružnica, s katero naj bi bila sklenjena pogodba.

Vse listine, izdane zavarovalcu, morajo vsebovati podatek iz prvega pododstavka.

Obveznosti iz prvih dveh pododstavkov ne veljajo za nevarnosti iz člena 5(d) Direktive 73/239/EGS.

3. V pogodbi ali vsaki drugi listini, ki zagotavlja kritje, skupaj s predlogom zavarovanja, kadar je ta obvezujoč za zavarovalca, mora biti naveden naslov sedeža, ali, kadar je primerno, podružnice zavarovalnice, ki zagotavlja kritje.

Vsaka država članica lahko zahteva, da se v listinah iz prvega pododstavka navede tudi ime in naslov predstavnika zavarovalnice, navedene v členu 12a (4) Direktive 88/357/EGS.

Člen 44

1. Člen 22 Direktive 88/357/EGS se razveljavi.

2. Vsaka zavarovalnica obvesti pristojni organ svoje matične države članice o zneskih premij, odškodninskih zahtevkov in provizij, posebej za transakcije, izvedene iz naslova pravice do ustanavljanja in tistih, ki so izvedene iz naslova svobode opravljanja storitev, brez odbitka pozavarovanja po državah članicah in po zavarovalnih skupinah ter glede na zavarovalno vrsto 10 iz točke A Priloge k Direktivi 73/239/EGS brez prevoznikove odgovornosti ter pogostost in povprečen strošek zahtevka.

Zavarovalne skupine se opredelijo, kot sledi:

— nezgoda in bolezen (zavarovalni vrsti 1 in 2),

— avtomobilska (zavarovalne vrste 3, 7 in 10, vrednosti za zavarovalno vrsto 10 brez prevoznikove odgovornosti se podajo posebej),

— požar in druga škoda na premoženju (zavarovalni vrsti 8 in 9),

— letalstvo, pomorstvo in transport (zavarovalne vrste 4, 5, 6, 7, 11 in 12),

— splošna odgovornost (zavarovalna vrsta 13),

— kredit in kavcija (zavarovalni vrsti 14 in 15),

— druge vrste (zavarovalne vrste 16, 17 in 18).

Nadzorni organ vsake države članice posreduje te podatke nadzornim organom vsake države članice, kjer se opravljajo storitve.

Člen 45

1. Člen 24 Direktive 88/357/EGS se razveljavi.

2. Nobena določba iz te direktive ne vpliva na pravico držav članic, da zahtevajo od podjetij, ki opravljajo posle na njihovem ozemlju iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, da se vključijo in sodelujejo po enakih pogojih kot tam pooblaščena podjetja v vseh programih, namenjenih jamstvu plačila odškodninskih zahtevkov zavarovancem in oškodovanim tretjim strankam.

▼B

Člen 46

1. Člen 25 Direktive 88/357/EGS se razveljavi.

2. Za vsako zavarovalno pogodbo veljajo izključno samo posredni davki in parafiskalne dajatve na zavarovalne premije v državi članici, v kateri je nevarnost, kot je opredeljeno v členu 2(d) Direktive 88/357/EGS, in v primeru Španije tudi dodatne davščine, zakonito uvedene v dobro španskemu „Consorcio de compensación de seguros“ pri izvajanju njegove funkcije v zvezi z odškodninami za izgube, ki izhajajo iz izrednih dogodkov, ki se pojavljajo v tej državi članici, kar pa ne vpliva na poznejše usklajevanje.

Z odstopanjem od prve alinee člena 2(d) Direktive 88/357/EGS in za namene tega odstavka, so premičnine v zgradbi na ozemlju države članice, razen blaga v komercialnem tranzitu, nevarnost v tej državi članici, čeprav zgradba in njena vsebina nista pokriti z isto zavarovalno polico.

Veljavno pogodbeno pravo po členu 7 Direktive 88/357/EGS ne vpliva na veljavne fiskalne režime.

Vsaka država članica ob upoštevanju prihodnje uskladitve uporablja za podjetja, ki krijejo nevarnosti na njenem ozemlju, svoje lastne nacionalne določbe, ki zagotavljajo zbiranje posrednih davkov in parafiskalnih dajatev, plačljivih po prvem pododstavku.

NASLOV V

PREHODNE DOLOČBE

Člen 47

Zvezna republika Nemčija lahko do 1. januarja 1996 odloži uporabo prvega stavka drugega pododstavka člena 54(2). V tem obdobju veljajo v stanju, navedenem v členu 54(2), določbe naslednjega pododstavka.

Ko so tehnične podlage za izračun premij v skladu s tretjim stavkom drugega pododstavka člena 54(2) sporočene pristojnim organom matične države članice, ti organi nemudoma posredujejo podatke pristojnim organom države članice, v kateri je tveganje, tako da lahko ti podajo svoje pripombe. Če pristojni organi matične države članice teh pripomb ne upoštevajo, o tem obvestijo pristojne organe države članice, v kateri je tveganje, in navedejo svoje razloge.

Člen 48

Države članice lahko dovolijo zavarovalnicam s sedežem na njihovem ozemlju in tistim, ki krijejo svoje zavarovalno-tehnične rezervacije s stavbami in zemljišči, ki v času uradnega obvestila o tej direktivi presegajo odstotek, določen v členu 22(1)(a), rok najpozneje do 31. decembra 1998, v katerem se morajo uskladiti s to določbo.

Člen 49

Kraljevina Danska lahko odloži uporabo te direktive za obvezno zavarovanje nezgod pri delu do 1. januarja 1999. V tem obdobju je v Kraljevini Danski še naprej v veljavi izjema, predvidena v členu 12 (2) Direktive 88/357/EGS za nesreče pri delu.

Člen 50

Španija lahko do 31. decembra 1996 in Grčija ter Portugalska do 31. decembra 1998 uveljavljajo naslednje prehodne dogovore za pogodbe o

▼B

kritju nevarnosti, zgolj v eni od teh držav članic, razen tistih, opredeljenih v členu 5(d) Direktive 73/239/EGS:

(a) z odstopanjem od člena 8(3) Direktive 73/239/EGS in členov 29 in 39 te direktive lahko pristojni organi teh držav članic zahtevajo, da se še pred uporabo sporočijo splošni in posebni zavarovalni pogoji,

(b) znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij v zvezi s pogodbami, navedenimi v tem členu, se določi pod nadzorom države članice v skladu z njenimi lastnimi pravili ali, če teh ni, v skladu s postopki, uveljavljenimi na njenem ozemlju, v skladu s to direktivo. Pokritje teh zavarovalno-tehničnih rezervacij z enakovrednimi in usklajenimi naložbami in lokalizacija teh sredstev se izvede pod nadzorom države članice v skladu z njenimi pravili in praksami, sprejetimi v skladu s to direktivo.

NASLOV VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 51

▼M7

V skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 2 Direktive 91/675/EGS se sprejmejo naslednje tehnične prilagoditve za spremembo nebistvenih določb direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS ter te direktive, med drugim z njihovim dopolnjevanjem:

▼B

— razširitev pravnih oblik iz člena 8(1)(a) Direktive 73/239/EGS,

— spremembe seznama v Prilogi k Direktivi 73/239/EGS ali prilagoditev terminologije, uporabljene v tem seznamu, zaradi upoštevanja razvoja zavarovalniških trgov,

— razjasnitev postavk, ki predstavljajo minimalni kapital, iz člena 16(1) Direktive 73/239/EGS zaradi upoštevanja nastanka novih finančnih instrumentov,

— sprememba minimalnega zajamčenega kapitala iz člena 17(2) Direktive 73/239/EGS zaradi upoštevanja ekonomskega in finančnega razvoja,

— spremembe seznama sredstev, sprejemljivih za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij iz člena 21 te direktive in pravil o uporabi vlaganj, določenih v členu 22 te direktive, zaradi upoštevanja nastanka novih finančnih instrumentov,

— spremembe za omilitev pravil usklajenosti iz Priloge 1 k Direktivi 88/357/EGS zaradi upoštevanja razvoja novih instrumentov zaščite valutnega tveganja ali napredka, doseženega v ekonomski in monetarni uniji,

— razjasnitev opredelitev zaradi zagotavljanja enotne uporabe Direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in te direktive na celotnem ozemlju Skupnosti,

▼M6

— prilagoditve meril iz člena 15b(1), da se upošteva prihodnji razvoj dogodkov in zagotovi enotna uporaba te direktive.

▼B

Člen 52

1. Podružnice, ki so začele poslovati v skladu z veljavnimi predpisi države članice ustanovitve pred začetkom veljavnosti določb, sprejetih ob začetku izvajanja te direktive, se štejejo kot zavezane postopku, določenemu v členu 10(1) do (5) Direktive 73/239/EGS. Zanje se upo-

▼B

rabljajo členi 15, 19, 20 in 22 Direktive 73/239/EGS in od začetka veljavnosti člen 40 te direktive.

2. Člena 34 in 35 ne vplivata na pravice, ki so jih zavarovalnice pridobile z opravljanjem poslov iz naslova svobode opravljanja storitev pred začetkom veljavnosti predpisov, sprejetih ob začetku izvajanja te direktive.

Člen 53

Naslednji člen se vključi v Direktivo 73/239/EGS:

„Člen 28a

1. Vsaka država članica po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo, odobri zastopstvom in podružnicam, ki so ustanovljene na njenem ozemlju in jih zajema ta naslov, prenos celotnega ali dela portfelja pogodb prevzemni poslovalnici, ustanovljeni v isti državi članici, če pristojni organi te države članice ali, če je primerno, tistih držav članic, ki so navedene v členu 26, potrdijo, da ima poslovalnica prejemnica po prejemu prenosa na račun ustrezen minimalni kapital.

2. Vsaka država članica po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo, odobri zastopstvom in podružnicam, ki so ustanovljene na njenem ozemlju in jih zajema ta naslov, prenos celotnega ali dela portfelja pogodb zavarovalnici s sedežem v drugi državi članici, če pristojni organi te države članice potrdijo, da ima poslovalnica prejemnica po prejemu prenosa na račun ustrezen minimalni kapital.

3. Če država članica po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo, odobri zastopstvom in podružnicam, ki so ustanovljene na njenem ozemlju in jih zajema ta naslov, prenos celotnega ali dela portfelja pogodb agenciji ali podružnici, ki jo zajema ta naslov in je ustanovljena na ozemlju druge države članice, in zagotovi, da pristojni organi države članice prevzemne poslovalnice ali, če je primerno, države članice, navedene v členu 26, potrdijo, da ima poslovalnica prejemnica po prejemu prenosa na račun ustrezen minimalni kapital, da zakonodaja države članice prevzemne poslovalnice dovoljuje tak prenos in da je država soglašala s prenosom.

4. V okoliščinah, navedenih v odstavkih 1, 2 in 3, država članica, v kateri je ustanovljena zastopstvo ali podružnica, ki opravi prenos, odobri prenos potem, ko prejme soglasje pristojnih organov države članice, v kateri je nevarnost, če to ni tista država članica, v kateri je zastopstvo ali podružnica, ki opravi prenos.

5. Pristojni organi države članice, s katerimi se posvetujejo pristojni organi matične države članice zavarovalnice, ki opravi prenos, posredujejo svoje mnenje ali soglasje v treh mesecih od prejema zahteve; če pristojni organi v tem obdobju ne dajo odgovora, se to šteje kot pozitivno mnenje ali tiha privolitev.

6. Prenos, odobren v skladu s tem členom, se objavi, kot določa nacionalno pravo države članice, v kateri je nevarnost. Tak prenos je samodejno veljaven za zavarovalce, zavarovance in druge osebe, ki imajo pravice in obveznosti, ki izhajajo iz prenesenih pogodb.

Ta določba ne vpliva na pravico države članice, da ponudi zavarovalcem možnost preklica pogodbe v določenem obdobju po prenosu.“

Člen 54

1. Ne glede na predpise, ki določajo drugače, lahko država članica, v kateri lahko pogodbe, ki pokrivajo nevarnosti zavarovalne vrste 2 v točki A Priloge k Direktivi 73/239/EGS, služijo kot delna ali popolna alternativa zdravstvenemu kritju, ki ga zagotavljajo sistemi socialne

▼B

varnosti, zahteva, da te pogodbe izpolnjujejo posebne zakonske določbe, ki jih je sprejela država članica, da bi zavarovala splošne koristi v tej zavarovalni vrsti, in da se splošni in posebni pogoji tega zavarovanja pred uporabo sporočijo pristojnim organom te države članice.

2. Države članice lahko zahtevajo, da deluje sistem zdravstvenega zavarovanja iz odstavka 1 na podobni tehnični podlagi kot pri življenjskem zavarovanju, če:

— so izplačane premije izračunane na podlagi tablic obolelosti in drugih ustreznih statističnih podatkov za državo članico, v kateri je nevarnost, v skladu z matematičnimi metodami, ki se uporabljajo v zavarovalništvu,

— je določena rezervacija za naraščajočo starost,

— lahko zavarovatelj odpove pogodbo le v določenem obdobju, ki ga določi država članica, v kateri je nevarnost,

— pogodba predvideva, da se lahko tudi pri veljavnih pogodbah premije povečajo ali izplačila zmanjšajo,

— pogodba predvideva, da lahko zavarovalec spremeni obstoječo pogodbo v novo pogodbo v skladu z odstavkom 1, ki mu jo ponudi ista zavarovalnica ali ista podružnica, in z upoštevanjem pridobljenih pravic. Zlasti je treba upoštevati rezervacijo za naraščajočo starost in nov zdravstveni pregled, ki se lahko zahteva le za povečano kritje.

V tem primeru pristojni organi države članice objavijo tablice obolelosti in druge ustrezne statistične podatke iz prvega pododstavka in jih pošljejo pristojnim organom matične države članice. Premije z utemeljenimi zavarovalno-tehničnimi predpostavkami morajo biti za podjetja zadostne, da lahko ta izpolnijo svoje obveznosti v zvezi z vsemi vidiki svojega finančnega stanja. Matična država članica zahteva, da se tehnične podlage za izračun premij sporočijo njenim pristojnim organom, preden se da proizvod v obtok. Ta odstavek se uporablja tudi, kadar se obstoječe pogodbe spremenijo.

Člen 55

Države članice lahko zahtevajo od vsake zavarovalnice, ki na njihovem ozemlju na lastno odgovornost ponuja obvezno zavarovanje za nesreče pri delu, da izpolnjuje posebne določbe njihove nacionalne zakonodaje o takem zavarovanju, razen za določbe v zvezi s finančnim nadzorom, ki je v izključni odgovornosti matične države članice.

Člen 56

Države članice zagotovijo, da je proti odločbam, sprejetim v zvezi z zavarovalnico po zakonih in drugih predpisih v skladu s to direktivo, dovoljena pravica do pravnega sredstva.

Člen 57

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 1993 in jih začnejo izvajati najpozneje do 1. julija 1994. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 58

Ta direktiva je naslovljena na države članice.